

Rapport

2023:4

Under ytan:

Hur många och vilka vill lämna sina länder för att flytta till EU och Sverige?

Under ytan:

Hur många och vilka vill lämna sina länder
för att flytta till EU och Sverige?

Mikael Elinder, Oscar Erixson och Olle Hammar

Rapport 2023:4

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

**Delegationen för
Migrationsstudier
Ju 2013:17**

Delmi Rapport 2023:4
Beställning: www.delmi.se
E-post: ju.delmi@regeringskansliet.se
Omslagsfoto: olaser, iStock
Stockholm 2023
ISBN:978-91-89701-30-4

Förord

Vi ser i ett globalt perspektiv stora migrationsrörelser över landsgränser. De är resultat av många och ofta samverkande faktorer som långsiktigt driver migrationsströmmar, ofta mot vår del av världen. De kan också utlösas av krig och andra katastrofer och det sätter tid efter annan de svenska systemen för migrationshantering under stark press. Allt detta illustrerar vikten av att ta fram tillförlitliga prognoser för att inte bara kunna förutspå framtida migrationsrörelser, utan också hantera dem väl för samtliga inblandade parter. Samtidigt är forskningen här i sin linda och en fortsatt utveckling av olika metoder angelägen för att stärka vår förmåga att prognosticera.

Den här rapporten ställer frågor som har potential att kunna hjälpa oss att lägga en bättre grund för framtida prognoser: *Vilka och hur många vill flytta till Sverige? Varifrån kommer dessa framtida migranter?* Med frågorna som grund undersöker rapportförfattarna nya sätt att identifiera möjliga framtida migrationsströmmar genom att titta på migrationsviljan hos personer i låg- och medelinkomstländer med data från Gallup World Poll. Syftet är att identifiera länder med hög potentiell migrationsvilja och se hur detta i sin tur kan påverka framtida migration. Genom att identifiera dessa bidrar rapporten både till att utveckla forskningen på området och till förmågan att förutspå framtida migrationsflöden. Genom att öka kapaciteten till prognostisering kan Sveriges planering stärkas, vilket säkerställer möjligheten för svenska myndigheter att upprätthålla en säker och effektiv migrationshantering även vid händelser som idag kan te sig som plötsliga.

Rapportförfattare är Mikael Elinder, docent i nationalekonomi vid Nationalekonomiska institutionen, Uppsala universitet, Oscar Erixson, fil. dr i nationalekonomi, forskare vid Institutet för bostads- och urbanforskning och Olle Hammar, fil. dr i nationalekonomi, forskare vid Institutet för Näringslivsforskning och Institutet för framtidsstudier.

En tidigare version av rapporten har granskats av Eskil Wadensjö, professor emeritus i arbetsmarknadspolitik vid Stockholms universitet och Bi Puranen, docent i ekonomisk historia, forskare vid Institutet för framtidsstudier, och generalsekreterare för World Value Survey. Arbetet med rapporten har följts av Delmis kommittéledamot Göran Holmqvist. Vid Delmis kansli har utredningssekreterarna Daniel Silberstein och Constanza Vera Larrucea bidragit till granskningen. Som brukligt i Delmi-sammanhang ansvarar författarna själva för rapportens innehåll, slutsatser och rekommendationer.

Stockholm februari 2023

Joakim Palme
Ordförande Delmi

Henrik Malm Lindberg
Tf. Kanslichef Delmi

Sammanfattning

De senaste årens migrationsflöden från låg- och medelinkomst- (LMI-) till höginkomstländer har belyst vikten av tillgång till goda prognoser för att säkerställa ett säkert och ordnat mottagande i destinationsländerna. En viktig pusselbit för sådana prognoser ligger i att förstå hur många människor som redan bär på en önskan om att flytta till ett annat land. Syftet med denna rapport är att öka vår kunskap om den delen av världens LMI-befolkning som önskar flytta till ett EU-land eller specifikt till Sverige. Mer specifikt gör vi detta genom att analysera data från Gallup World Poll (GWP) över människors uttryckta vilja att flytta till andra länder. Resultaten visar att en betydande andel av befolkningen i världens LMI-länder vill flytta till andra länder, och då främst till rikare länder. Vi ser även att denna andel har ökat över tid. Totalt rör det sig om över en miljard människor, och av dessa vill nästan 200 miljoner flytta till ett EU-land och omkring 10 miljoner till Sverige. Av de som önskar flytta till Sverige bor ungefär hälften i fem länder: Kina, Iran, Turkiet, Irak och Ryssland. De som vill flytta från sina hemländer skiljer sig från de som föredrar att stanna kvar genom att de oftare är män, unga och utan familj, stadsbor, relativt välutbildade och har högre inkomster. De som specifikt uppger att de vill flytta till Sverige utmärker sig också genom att de är mindre religiösa och oftare har hälsoproblem.

Summary

In recent years, migration flows from low- and middle-income (LMI) to high-income countries have highlighted the importance of access to good migration forecasts to ensure a safe and orderly reception in the destination countries. An important input for such forecasts lies in knowing how many people already harbor a desire to move to another country. The purpose of this report is to increase our knowledge of the part of the world's LMI population that wishes to move to an EU country or specifically to Sweden. More specifically, we do this by analyzing data from the Gallup World Poll (GWP) on people's expressed willingness to move to other countries. The results reveal that a significant share of the population in LMI-countries would like to move to other countries, in particular richer countries. We also find that this share has increased over the last decade. In total, over a billion people would like to move to another country and, of these, almost 200 million express a desire to move to the EU and 10 million to Sweden. Approximately half of those who wish to move to Sweden live in five countries: China, Iran, Türkiye, Iraq and Russia. Those who wish to move from their home countries differ from those who prefer to stay as they are more likely to be male, young and without family, to live in cities, be relatively well-educated and have higher incomes. Those who want to move to Sweden specifically also stand out in that they are less religious and more likely to have health problems.

Innehåll

1. Inledning.....	12
1.1 Syfte	13
1.2 Genomförande.....	13
1.3 Migrationsprognoser	14
1.4 Relaterade Studier	15
1.5 Upplägg	15
2. Sverige som destinationsland för migranter	17
2.1 Historisk överblick	17
2.2 Senare års migrationspolitik och kriget i Ukraina.....	18
2.3 Vad har gjort Sverige till ett attraktivt destinationsland?	19
3. Tidigare litteratur om migrationsvilja.....	23
3.1 Tidiga teorier – <i>push-pull</i> växer fram.....	23
3.2 Migrationsvilja.....	24
3.3 Vilja, avsikt eller faktiska förberedelser	26
3.4 Faktorer som påverkar migrationsvilja	27
3.5 Sambandet mellan migrationsvilja och faktisk migration	29
4. Data och metod	31
4.1 Gallup World Poll	31
4.2 Metod för att mäta migrationsviljan i LMI-länder.....	32
4.3 Avgränsningar och kritik mot måttet på migrationsvilja.....	34
5. Resultat och analys – vilka vill flytta till Sverige?	36
5.1 Hur många människor i världens LMI-länder vill till EU och Sverige?	36
5.2 I vilka länder är det många människor som vill till Sverige?.....	39
5.3 I vilka länder är Sverige ett attraktivt destinationsland?	42
5.4 I vilka länder är EU attraktivt som destination?	45
5.5 I vilka länder har Sverige ökat i popularitet som destinationsland?.....	47
5.6 Individfaktorer	49
6. Landsfördjupningar	52
6.1 Iran.....	52
6.2 Kina	54
6.3 Palestina	55
6.4 Turkiet.....	56
6.5 Ryssland.....	58

6.6 Ukraina.....	59
7. Avslutning och lärdomar.....	62
Referenser	65
Appendix	72
Förteckning över tidigare publikationer.....	75

Figurer, tabeller och diagram

Figur 1. Andel som önskar emigrera till olika delar av världen av de som vill flytta från LMI-länder.	37
Figur 2. Antal personer som vill flytta till Sverige och EU från LMI-länder.	38
Figur 3. Trender för migrationsvilja från LMI-länder.	39
Figur 4. Antal personer som vill flytta till Sverige från olika LMI-länder.	40
Figur 5. Andel som vill flytta till Sverige av de som vill emigrera.	43
Figur 6. Andel som vill flytta till ett EU-land av de som vill emigrera.	46
Figur 7. Länder där antalet som vill flytta till Sverige har ökat och minskat mest.	48
Tabell 1 Utlandsfödda i Sverige 2021 efter födelseland.	21
Tabell 2 Individfaktorer.	50
Tabell 3 Iran.	53
Tabell 4 Kina.	54
Tabell 5 Palestina.	56
Tabell 6 Turkiet.	57
Tabell 7 Ryssland.	59
Tabell 8 Ukraina.	60
Tabell 9. LMI-länder som ingår i undersökningen.	72

---

1. Inledning

Antalet internationella migranter har ökat stadigt de senaste decennierna och 2020 var cirka 280 miljoner människor migranter, vilket motsvarar närmare 4 procent av världens befolkning (IOM 2021).

Ett av de största migrationsflödena i världen utgörs av människor som flyttar från låg- och medelinkomstländer (LMI-länder) till höginkomstländer,¹ såsom Sverige och andra EU-länder. Europa är den region i världen som tar emot flest migranter med nästan en tredjedel av världens internationella migranter (IOM 2021). Många av dessa människor lämnar sina hemländer för arbete eller för att återförenas med anhöriga som migrerat tidigare medan andra söker skydd från krig, svält och naturkatastrofer. Majoriteten av dessa människor har dock en sak gemensamt – de lämnar sina hem med en önskan om ett bättre liv någon annanstans.

I Sverige beviljades närmare 1,2 miljoner personer uppehållstillstånd åren 2011–2020 (Migrationsverket 2021). Av dessa hade mer än en tredjedel någon form av asylskäl eller var anhörig till en person med asylskäl. Nästan lika många beviljades uppehållstillstånd av arbetsrelaterade skäl. Den överväldigande majoriteten av de som beviljades uppehållstillstånd under perioden hade medborgarskap i ett LMI-land. Under senare år har det varit ett stort fokus på flyktingar som kommit till Sverige från ett litet antal länder, så som Syrien, Afghanistan, Eritrea och Somalia, men under 2020 beviljades uppehållstillstånd till totalt 89 000 personer med medborgarskap i fler än 60 olika länder. Av dessa kom endast 18 procent från Syrien, Afghanistan, Eritrea eller Somalia (Migrationsverket 2021). Men hur kommer migrationsflödena se ut framöver? Genom att undersöka hur många och vilka som vill flytta till Sverige och EU kan vi få en uppfattning om hur de kommande årens migrationsflöden kan tänkas se ut.

---

¹ Världsbanken (2021) klassificerar länder i fyra olika inkomstgrupper (låg-, lägre-medel-, övre-medel- och höginkomstländer) baserat på bruttonationalinkomst (BNI) per capita.

1.1 Syfte

Syftet med denna rapport är att öka vår kunskap om den delen av världens LMI-befolkning som önskar flytta till ett EU-land i allmänhet och till Sverige i synnerhet.

Vi söker svar på följande frågor:

- Hur stor del av världens LMI-befolkning vill flytta till EU och Sverige?
- I vilka LMI-länder är det ett stort antal människor som vill flytta till EU och Sverige?
- I vilka LMI-länder är det en stor andel som vill flytta till EU och Sverige?
- I vilka LMI-länder har antalet som vill flytta till Sverige ökat mest under det senaste decenniet?
- Vad kännetecknar de människor som önskar flytta till Sverige och hur skiljer de sig från dem som vill till andra EU-länder?

1.2 Genomförande

Våra analyser baseras på data över migrationsvilja från Gallup World Poll (GWP) som är världens mest omfattande intervjuundersökning om människors åsikter, tankar, levnadsförhållanden och beteenden. GWP baseras på årliga intervjuundersökningar i fler än 160 länder. GWP startade 2006 och är idag representativ för 99 procent av världens vuxna befolkning. Över två miljoner människor har intervjuats, antingen per telefon eller vid ett fysiskt möte.

Den fråga vi utgår från är:

Om du hade möjlighet, skulle du vilja flytta till ett annat land permanent eller skulle du föredra att bo kvar här?

De som svarar att de skulle vilja flytta permanent till ett annat land ombeds sedan svara på vilket land de skulle vilja flytta till. Denna information använder vi tillsammans med befolkningsstatistik från Världsbanken (2021) för att studera andelen och antalet människor som önskar emigrera till EU och Sverige. En stor fördel med GWP är att dessa frågor har ställts till människor i ett stort antal länder under samtliga år mellan 2007 och 2021 (med undantag för 2020 på grund av coronapandemin).

Utöver dessa frågor använder vi frågor som ger information om bland annat individernas kön, ålder, familjesituation, utbildning, inkomst, om de bor på landsbygden eller i stad, religiositet, hälsa och välbefinnande, för att undersöka vad som särskiljer individer som önskar flytta till EU respektive Sverige.

Resultaten i rapporten återges i form av deskriptiva grafer och tabeller. Huvudsakligen handlar det om att beskriva hur många människor som vill flytta från LMI-länder till EU och Sverige, hur andelen som vill flytta skiljer sig åt mellan länder samt hur utvecklingen har sett ut över tid. Vi beskriver även vad som kännetecknar de som vill flytta till Sverige. Eftersom våra frågeställningar är av typen vilka och hur många, snarare än varför, är analyserna mer beskrivande än inriktade på att försöka identifiera kausala orsakssamband.

1.3 Migrationsprognoser

Migration är till sin natur svår att förutspå då den bestäms av komplexa processer både på individ- och landnivå. Wadensjö (2012) beskriver en rad av de utmaningar som är kopplade till att göra migrationsprognoser. Förutom att det föreligger brist på användbara data ligger de viktigaste utmaningarna i att kunna förutspå både ekonomisk och politisk utveckling i såväl avsändar- som mottagarländer, något som är synnerligen svårt. De prognoser som används av myndigheter, så som Migrationsverket, utgår ofta från data över historiska flöden av migranter för att uppskatta framtida flöden. Sådana prognoser tar dock inte tillräcklig hänsyn till komplexiteten i de bakomliggande migrationsprocesserna (Bijak 2016). Genom att enbart basera prognoserna på uppgifter om individer som lyckats migrera missas dessutom den stora gruppen som kan tänkas komma att migrera om förutsättningarna för migration ändras (Carling 2017). Likaså riskerar modeller som baseras på historiska migrationsflöden underskatta framtida migration från länder där den historiska migrationen varit liten eller obefintlig. Flyktingkrisen 2015, när 1,3 miljoner människor från framför allt Syrien, Afghanistan och Eritrea sökte sig till EU och Sverige, är ett exempel på en situation där historiska flöden hade begränsat prognosvärde. Men det visar också på vikten av att kunna förutspå migrationsflöden för att säkerhetsställa ett säkert och organiserat mottagande av migranter. Under våren 2022 inträffade en ny flyktingkris till följd av Rysslands invasion av Ukraina. På nio månader hade nästan 8 miljoner ukrainare flytt till något land i Europa för att söka skydd (UNHCR 2022a).

Som vi kommer att visa i denna rapport hade Afghanistan, Syrien och Ukraina gemensamt att det i dessa länder, redan innan de stora flyktingströmmarna startade, fanns många människor som ville flytta till ett annat land och inte minst till Sverige. Dessa uppgifter fanns tillgängliga, men användes inte.

I andra LMI-länder, exempelvis Indonesien, är det relativt få som önskar flytta till något annat land och bland de som vill flytta ligger inte Sverige högt på önskelistan.

Rapporten bidrar till en ny och växande litteratur inom migrationsforskningen som försöker angripa dessa problem med hjälp av data från globala enkät- och intervjuundersökningar som frågar människor om deras vilja eller avsikt att migrera. Sådana data har visat sig vara användbara för att förutspå framtida migrationsflöden (Tjaden, Auer och Laczko 2019). En annan fördel med denna typ av data är dessutom att de ofta är lättillgängliga samt jämförbara mellan länder och över tid. Det saknas dock systematiska sammanställningar över i vilka länder det finns många människor som önskar flytta till Sverige samt hur Sverige skiljer sig jämfört med andra EU-länder. I denna rapport bygger vi därför vidare på detta forskningsfält genom att använda svar från globala intervjuundersökningar med frågor om människors vilja att migrera till Sverige och EU.

1.4 Relaterade Studier

Under senare år har ett flertal studier använt GWP för att studera migrationsvilja, vilka faktorer som påverkar den samt hur väl migrationsvilja kan användas för att förutsäga faktiska migrationsflöden (se exempelvis Docquier, Ozden och Peri 2014, Burrone, D'Costa och Holmqvist 2018, Migali och Scipioni 2019, Tjaden, Auer och Laczko 2019, Milasi 2020). Vår rapport skiljer sig från tidigare studier genom att vi fokuserar på viljan att emigrera från LMI-länder till EU-länder samt specifikt till Sverige. Tidigare studier har antingen haft en aggregerad ansats och inte gjort någon åtskillnad mellan olika destinationsländer (Tjaden, Auer och Laczko 2019) eller studerat ett urval av destinationsländer baserat på deras relativa popularitet (Docquier, Ozden och Peri 2014). Därutöver använder vi nyare data från GWP vilket gör resultaten mer relevanta för beslutsfattare och andra intresserade som söker kunskap om de kommande årens migrationsflöden. Ingen tidigare studie har heller haft ett specifikt fokus på viljan att flytta till Sverige.

1.5 Upplägg

Rapporten har följande disposition:

- I avsnitt 2 ger vi en kort bakgrund till Sverige som destinationsland för migranter. Förutom en kort historisk återblick diskuterar vi också vad som har gjort Sverige till ett populärt destinationsland på senare år.
- I avsnitt 3 beskriver vi litteraturen om migrationsvilja samt empiriska arbeten som har studerat detta. Migrationsvilja som koncept diskuteras som en komponent i en flerstegsprocess som kan leda till faktisk migration.

-
- I avsnitt 4 beskriver vi GWP, hur vi använder datamaterialet samt de avgränsningar vi har gjort med avseende på länder och tidsperioder. Vi beskriver också hur vi gör de beräkningar som våra resultat bygger på.
  - I avsnitt 5 går vi igenom resultaten från våra analyser enligt följande. Först visar vi uppskattningar av hur många människor som vill flytta från LMI-länder till EU och Sverige. Sedan beskriver vi i vilka länder det är många människor som vill till Sverige. Därefter visar vi i vilka länder Sverige är ett attraktivt destinationsland mätt som andel bland de som vill emigrera, följt av motsvarande analys för EU som helhet. Vi visar också hur Sveriges attraktivitet har förändrats över tid i olika länder. Avslutningsvis beskriver vi vad som karakteriserar de individer som vill flytta till Sverige och jämför med dem som vill till andra EU-länder.
  - I avsnitt 6 gör vi ett antal fördjupade beskrivningar av några av de länder som utmärker sig i de tidigare analyserna och kommenterar migrationsviljan i dessa länder utifrån ett svenskt perspektiv.
  - I det avslutande avsnittet sammanfattar vi våra slutsatser och diskuterar på vilket sätt resultaten kan användas som policyunderlag för olika aktörer.

---

2. Sverige som destinationsland för migranter

I detta avsnitt försöker vi ge en kortfattad bild av svensk migrationspolitik och migration till Sverige. Vi beskriver hur Sverige har gått från att vara ett utvandringsland till att ha blivit ett populärt destinationsland för olika typer av migranter. Tidigare migrationsflöden påverkar vilka som söker sig till Sverige idag eftersom många som lämnar sitt ursprungsland söker sig till länder där de har familj eller dit många andra landsmän har flyttat (Neumayer 2004). Avslutningsvis diskuterar vi hur de senaste årens politik har påverkat Sveriges attraktivitet som destinationsland och vad som gör att Sverige framstår som attraktivt för många migranter, i synnerhet flyktingar.

2.1 Historisk överblick

Före andra världskriget var det vanligare att människor utvandrade från Sverige till andra länder än att människor invandrade till Sverige. I samband med andra världskriget ändrades detta och invandring kom att dominera migrationsflödena. Andelen utrikes födda har gått från mindre än 1 procent under 1930-talet till 11 procent år 2000 och 20 procent 2021, vilket gör att Sverige idag är ett av de länderna i Europa som har högst andel utrikes födda (SCB 2022). Sveriges migrationshistoria under åren 1933–2017 kan delas in i fyra delar (Byström och Frohnert 2017):²

Den första perioden, 1933–1945, kännetecknades av migrationspolitik som fokuserade på att ta emot flyktingar från Nazityskland och andra länder som drabbats av andra världskriget, framför allt de nordiska grannländerna.

Perioden därefter, 1945–1972, kännetecknades av en stor, i stort sett fri, arbetskraftsinvandring för att möta den stora efterfrågan på arbetskraft från den expanderande svenska industrin. Merparten av migranterna kom från Finland men även från länder i Sydeuropa, så som Grekland, Italien och Jugoslavien. Arbetarna hade möjlighet att ta med sig sina familjer och sysselsättningsgraden var högre än bland infödda svenskar. År 1969 bildades

---

² För en annan informativ redogörelse av Sveriges migrationshistoria mellan åren 1912 och 2011, se Wadensjö (2012).

Statens invandrarverk och kraven för att få uppehållstillstånd för arbete höjdes.

Efter den ekonomiska nedgången 1972 fram till Sveriges inträde i EU 1994, minskade arbetskraftsinvandringen drastiskt (den utomnordiska arbetskraftsinvandringen stoppades i stort sett helt) och i stället ökade flykting- och anhöriginvandringen från krigsdrabbade länder utanför Europa, så som Irak, Iran, Libanon, Syrien, Turkiet och Vietnam, samt politiska flyktingar från diktaturer i Latinamerika, Grekland och det kommunistiska Östblocket. Även om flyktinginvandringen blev mer restriktiv i slutet av perioden beviljades många uppehållstillstånd till de som flytt kriget på Balkan 1991–1993, vilka utgjorde mer än hälften av invandrarna under dessa år.

Perioden efter EU-inträdet 1994 fram till 2008 präglades av att Sverige anpassade sin migrationspolitik till EU:s regelverk. Den fria rörligheten för arbetskraft inom unionen medförde en förhållandevis stor invandring från Öst- och Centraleuropa. År 2008 genomfördes även en reform som underlättade arbetskraftsinvandring från länder utanför EU (Calleman och Olsson 2015). Efter att inbördeskriget i Syrien bröt ut 2011 gjordes en rad ändringar i Sveriges migrationspolitik så som 2013 års beslut om att ge syriska flyktingar permanent uppehållstillstånd. Dessa ändringar gjorde sannolikt Sverige till ett mer attraktivt destinationsland för syrier (Andersson och Jutvik 2019). Under den stora flyktingströmmen 2015 kom runt 160 000 personer till Sverige, framför allt från Syrien, Eritrea och Afghanistan.

2.2 Senare års migrationspolitik och kriget i Ukraina

Efter det stora flyktingmottagandet kring 2015 infördes en rad lagändringar i Sverige med syfte att göra Sverige mindre attraktivt som destinationsland (Borevi 2018, SOU 2020:54). I juni 2016 infördes lagen om tillfälliga begränsningar av möjligheten att få uppehållstillstånd i Sverige (Lag 2016:752). Regeringen beslutade även om att tillfälligt återinföra gränskontroll vid inre gräns, vilket gjorde det svårare att resa till och in i Sverige. Även längre handläggningstider för asylärenden kan ha bidragit till att minska Sveriges attraktionskraft (SOU 2020:54).

I februari 2022 började en ny flyktingvåg i samband med Rysslands invasion av Ukraina. I början av mars aktiverade EU det så kallade massflyktsdirektivet, vilket möjliggör för ukrainska flyktingar att få uppehållstillstånd i alla EU-länder. I november 2022 hade 8 miljoner ukrainska flyktingar flytt till olika länder i Europa, varav cirka 50 000 har kommit till Sverige (UNHCR 2022a).

2.3 Vad har gjort Sverige till ett attraktivt destinationsland?

Sverige har ett antal uppenbara karaktärsdrag som borde göra landet mindre attraktivt som destinationsland, så som att det ligger geografiskt avses och att språket talas nästan enbart av den egna befolkningen. Trots det har Sverige varit och är ett relativt populärt destinationsland, något som vittnar om att det finns andra karaktärsdrag som bidrar till Sveriges dragningskraft. Det är dock svårt att avgöra hur viktiga olika faktorer har varit för att förklara varför många människor sökt sig till Sverige under de senaste årtiondena. Som beskrivits i tidigare avsnitt så har Sverige historiskt sett, i perioder, haft en relativt liberal migrationspolitik vilket rimligen varit en huvudförklaring till varför vi idag har en relativt stor andel utlandsfödda. Det historiska inflödet har också bidragit till stora diasporor från vissa länder, till exempel forna Jugoslavien, Irak, Iran och Turkiet. När invandringen har pågått under flera årtionden så har ofta nästa generation, det vill säga barn till utlandsfödda, blivit fler än generationen med utlandsfödda, vilket bidrar till stora etniska nätverk. Dessa nätverk kan bidra med information om Sverige och även med ekonomiska resurser som underlättat för individer i ursprungsländerna att komma till Sverige.

Det finns ett antal rapporter som baseras på intervjuundersökningar med migrantgrupper för att undersöka vilka faktorer som fick dem att söka sig till Sverige. Jörum (2015) har intervjuat asylsökanden från Syrien och svaren visar att valet av Sverige som destinationsland för många berodde på Migrationsverkets beslut 2013 att ge permanenta, i stället för temporära, uppehållstillstånd till syriska medborgare och statslösa från Syrien. Möjligheten att ansöka om svenskt medborgarskap inom närtid efter erhållet uppehållstillstånd angavs också som skäl. Även synen på Sverige som ett humant och demokratiskt land som erbjuder goda livsvillkor och stöd för att komma in i samhället spelade en viktig roll enligt studien.

Shakra och Szalanskas (2020) studie, baserad på intervjuer med asylsökande från Syrien, Afghanistan och Irak, bekräftar att de relativt snabba asyl- och medborgarskapsansökningsprocesserna spelar roll för valet av Sverige. Också i denna studie lyfts tryggheten och rättssäkerheten i Sverige fram som skäl.

Mengiste och Olsson (2019) har intervjuat personer som kommit till Sverige från Afrikas horn, framför allt från Eritrea. Resultaten visar på flera olika anledningar till att eritreaner söker sig till Sverige, däribland förekomsten av etablerade diasporanätverk, de relativt goda utsikterna att få

---

uppehållstillstånd, arbete, rätten att återförenas med familjemedlemmar samt möjligheten att skicka pengar hem till anhöriga.

Det ska dock noteras att kunskaperna om Sverige skiljer sig åt mellan migranter från olika länder. Shakra och Szalanska (2020) rapporterar att syriska asylsökande ofta försökte hitta information om olika europeiska länder innan de beslutade sig för var i Europa de skulle söka asyl. Bland afghanerna i deras studie var förkunskaperna om Sverige ofta mer bristfälliga och valet av Sverige som destinationsland gjordes generellt sett sent i migrationsprocessen, efter ankomsten till Europa. Liknande variation bekräftas också av Mengiste och Olsson (2019). För omfattande enkät- och intervjuundersökningar med migranter i Sverige, se också Puranen (2019, 2021) och Tibajev med flera (2022) om värderingar, Jonsson, Mood och Treuter (2022) om integration bland unga, Thalberg och Liljeberg (2022) samt Eriksson och Rooth (2022) med fokus på språkkunskaper.

Kvantitativa studier av Sverigespecifika pull-faktorer är få. Ett undantag är en studie av Andersson och Jutvik (2019) som undersöker effekterna av Migrationsverkets beslut 2013 att ge permanent uppehållstillstånd till syriska medborgare och statslösa från Syrien. Författarna beräknar att beslutet ledde till en tredubbling av antalet syrier som sökte asyl i Sverige. Att policyförändringen spelade stor roll är i linje med Jorum (2015). Beslutet gjorde sannolikt Sverige mer attraktivt jämfört med Tyskland som var det största mottagarlandet i Europa jämte Sverige.

Inom nationalekonomi finns en rad empiriska studier som försöker förklara migrantflöden genom att koppla ihop sändar- och mottagarland och analysera hur flödet av migranter beror på ekonomiska, sociala och politiska faktorer i de båda länderna. Ett exempel är Neumayer (2004) som finner att existerande nätverk och diasporor är de faktorer som har det starkaste sambandet med antalet asylsökande. Han finner också att ett lands attraktionskraft ofta är stabil över tid, inte minst på grund av nätverks- och diasporaeffekten. När ett land en gång har blivit en populär destination fortsätter det ofta att attrahera förhållandevis många asylsökande även om regelverk och villkor har förändrats i restriktiv riktning.

I dagsläget har Sverige diasporor från många olika länder och regioner och vissa av dem är av betydande storlek. Exempelvis bor det i Sverige närmare 200 000 personer som är födda i Syrien, vilket motsvarar befolkningen i Uppsala, landets fjärde största stad. Som nämndes ovan, är 20 procent av Sveriges befolkning födda i ett annat land. Utöver de som har flyttat till Sverige finns det stora grupper av personer med utländsk bakgrund och barn till utlandsfödda. Det gör att de etniska nätverken ofta är betydligt större än

vad antalet utlandsfödda indikerar, i synnerhet om invandringen från ett land har pågått under flera decennier. I Tabell 1 visas de 20 vanligaste länderna som utlandsfödda svenskar kommer från, samt hur antalet från dessa länder har förändrats under den senaste tioårsperioden. Stora grupper har sitt ursprung i Mellanöstern, till exempel Syrien, Irak, Iran, Afghanistan, Turkiet och Libanon. Andra stora grupper kommer från östeuropeiska länder så som Polen, länderna på Balkan och Rumänien. Men även länder i Afrika, så som Somalia och Eritrea, har betydande diasporor i Sverige. Även från andra europeiska länder, som Finland, Tyskland, Norge, Danmark och Storbritannien, har många kommit till Sverige. De asiatiska länderna Indien, Thailand och Kina ligger också på topp-20-listan. Förutom personerna från dessa 20 länder bor det i Sverige över 700 000 personer som är födda i 184 andra länder.

Tabell 1 Utlandsfödda i Sverige 2021 efter födelseland.

Land	Antal	Förändring 2011–2021	Höginkomst- (HI) eller LMI- land
Syrien	196 000	+174 000	LMI
Irak	147 000	+21 000	LMI
Finland	137 000	-30 000	HI
Polen	95 000	+22 000	HI
Iran	83 000	+19 000	LMI
Somalia	70 000	+30 000	LMI
Afghanistan	63 000	+45 000	LMI
Jugoslavien	62 000	-8 000	LMI
Bosnien och Hercegovina	60 000	+4 000	LMI
Turkiet	54 000	+10 000	LMI
Tyskland	53 000	+5 000	HI
Eritrea	48 000	+36 000	LMI
Indien	47 000	+29 000	LMI
Thailand	45 000	+11 000	LMI
Norge	41 000	-2 000	HI
Danmark	38 000	-6 000	HI
Kina	37 000	+12 000	LMI
Rumänien	34 000	+13 000	HI
Storbritannien och Nordirland	32 000	+10 000	HI
Libanon	29 000	+5 000	LMI
Övriga länder	718 000	+264 000	

Anmärkning: Antal avrundade till närmaste tusental.

Källa: SCB (2022).

Hur migrationsflödena kommer att se ut i framtiden är osäkert. Helt klart är dock att både Sveriges och andra länders migrationspolitik kommer att spela stor roll (Hatton 2020). Det är också tydligt att det finns stora diasporor från många olika länder i Sverige idag, vilket gör att det finns ett nätverk av människor i Sverige som delar etnisk och kulturell bakgrund med människor i så gott som alla länder i världen. En viktig tröskel för att flytta till Sverige är därför borta för många potentiella migranter. En nyckel för att förutspå framtida migrationsflöden är därför att ta reda på hur många som i dagsläget skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjlighet.

---

3. Tidigare litteratur om migrationsvilja

Migrationsforskningen utgörs av forskning från flera discipliner inom samhälls- och vetenskaperna så som bland annat statsvetenskap, geografi, sociologi, demografi, psykologi, antropologi och nationalekonomi. Två centrala frågor inom fältet är varför människor väljer att migrera och vad det är som får dem att välja att flytta till ett visst land. För att kunna besvara dessa frågor har mer och mer forskning kommit att fokusera på migrationsvilja som en nyckelfaktor för djupare förståelse för varför människor lämnar sitt hemland och söker sig till ett annat land. Men trots enigheten i de övergripande frågeställningarna så har mångvetenskapligheten inom migrationsforskningen bidragit till en delvis splittrad teoribildning (de Haas 2021).

3.1 Tidiga teorier – *push-pull* växer fram

Redan i slutet på 1800-talet formulerade geografen Ernst Georg Ravenstein vad som har kommit att kallas "migrationens lagar" baserat på sina studier av aggregerade migrationsflöden i Storbritannien. Ravensteins (1885) slutsats var att avstånd spelar en stor roll för migration. Människor föredrar närliggande områden. Han fann också att stora industricenter och snabbväxande städer som erbjuder höga inkomster drar till sig människor från mindre men närliggande platser med lägre inkomster.

Ravensteins arbete anses ligga till grund för det så kallade push-pull-ramverket (Lee 1966, Passaris 1989), som har varit den ledande teorin inom mycket av den kvantitativa migrationsforskningen under 1900-talet. Samtidigt som ramverket framstår som attraktivt på grund av dess enkelhet så har det också kritiserats för att vara alltför förenklat. Exempelvis erbjuder det endast en lista på statistiska faktorer som bidrar till migration, snarare än att förklara de underliggande sociala processerna så som kedjemigration, remitteringar och etniska enklaver (Skeldon 1990). Det lyckas heller inte förklara vissa empiriska fenomen, till exempel varför vissa länder samtidigt har både hög utvandring och invandring, varför människor återvänder, samt varför de allra flesta väljer att inte migrera (de Haas, Castles och Miller 2020).

Trots sina begränsningar utgör push-pull-ramverket grunden i senare så kallade funktionalistiska migrationsteorier, så som neoklassiska teorier

---

(Borjas 1989) och humankapitalteorier (Sjaastad 1962). Gemensamt för dessa teorier är att de utgår från att individens migrationsbeslut är rationellt och ett resultat av en systematisk jämförelse av de fördelar och nackdelar som är förknippade med att migrera. Migration antas vara en investering. Om avkastningen är positiv, det vill säga om fördelarna i termer av exempelvis ökad real inkomst i destinationslandet överväger de monetära och psykologiska kostnaderna av att lämna sitt hem så migrerar individen. Utöver antagandet om att individer är rationella i sitt beslutsfattande utgår dessa modeller även från att individer har perfekt kunskap om löner och arbetsmöjligheter i alla potentiella destinationsländer samt att kapitalmarknaderna är perfekta, vilket gör det möjligt att finansiera sin migration genom att låna mot framtida förväntade inkomster.

Orealistiska antaganden har anförts som huvudskälet till varför modellerna har svårt att förklara en stor del av den faktiska migrationen (de Haas, Castles och Miller 2020). Exempelvis lämpar de sig inte nödvändigtvis för att förklara migrationsbeslut som måste fattas hastigt, utan möjlighet till rationella avvägningar mellan fördelar och kostnader, till exempel vid krigssituationer eller naturkatastrofer. Likaså är antagandet om att individer har möjlighet att låna för att finansiera migration oftast inte tillämpligt för den genomsnittliga migranten och gör det i praktiken svårt för många att migrera (de Haas, Castles och Miller 2020). Andra har också kritiserat teoriernas fokus på den enskilda individens migrationsbeslut när det i verkligheten ofta är ett beslut som sker på familje- eller hushållsnivå. Exempelvis utgår Stark och Bloom (1985) från att familjer gemensamt beslutar om att låta en familjemedlem migrera för att diversifiera familjens inkomstkällor och på så vis minimera risker, och inte primärt för att öka familjens totala inkomst (genom exempelvis remitteringar). Senare studier har sedermera kommit att utveckla teorin till att även ta hänsyn till det faktum att migrationsbeslut i många fall fattas med hänsyn till en bredare social kontext än enbart familjen, så som nätverk av vänner och kollegor (Haug 2008, Czaika, Bijak och Prike 2021).

3.2 Migrationsvilja

Senare års teoribildning har bland annat fokuserat på de underliggande processerna som leder fram till migrationsbeslutet. Denna rapport bidrar till den växande grupp av studier som studerar "migrationsvilja" för att identifiera potentiella migranter som underlag för modeller som syftar till att förutsäga faktiska migrationsflöden (Tjaden, Auer och Laczko 2019).

Inom den teoretiska litteraturen anses begreppet migrationsvilja vara ett paraply för olika psykologiska faktorer, så som ambitioner, önskningsar, drömmar, strävanden, attityder och förväntningar, samt mer konkreta

---

materialiseringar så som avsikter och planer (Carling och Schewel 2018). Gemensamt för många av dessa teorier är att de utgår ifrån att migration kan förklaras i termer av en flerstegsprocess (Carling 2002, Willekens 2017, Carling och Schewel 2018). I första steget formeras individens migrationsvilja och i senare steg omvandlas migrationsviljan till faktisk migration.

Enligt grundmodellen (Carling 2002) antas individens migrationsvilja uppstå som en konsekvens av den specifika "emigrationsmiljön" den befinner sig i, vilken i sin tur bestäms av olika sociala, politiska och ekonomiska faktorer. Individen antas ha en uppsättning av behov och preferenser och interaktionen mellan dessa individfaktorer och "emigrationsmiljön" leder till att vissa individer utvecklar en vilja att lämna medan andra kommer utveckla en vilja att stanna kvar, i enlighet med push-pull-ramverket. För forskare som ser på migrationsvilja utifrån ett funktionalistiskt angreppssätt antas den även vara resultatet av en kostnads-nyttoanalys (se exempelvis Borjas 1987, Huber m.fl. 2022).

Bland de personer som utvecklar en vilja att migrera, så kallade potentiella migranter, kommer vissa att ha de resurser (till exempel kapital) eller ges de möjligheter (till exempel visum eller arbetstillstånd) som krävs för att migrera, vilket resulterar i faktisk, observerbar migration. Nationalekonomer har liknat interaktionen mellan migrationsvilja och migrationsmöjligheter vid matchningsprocessen som sker på exempelvis arbetsmarknaden (Pissarides 2000), där individer i första steget går in i gruppen av arbetssökanden och i andra steget hittar jobb möjligheter (se exempelvis Docquier, Ozden och Peri 2014, Chassamboulli och Peri 2015).

De individer som inte migrerar kan delas in i två grupper: ofrivilliga icke-migranter, det vill säga de som vill migrera men inte har förmågan eller resurserna att göra det och frivilliga icke-migranter, det vill säga de som stannar då de anser att det är ett bättre alternativ än att lämna, oavsett om de har möjligheten att migrera eller inte (Carling 2002). Gruppen av ofrivilliga icke-migranter är särskilt intressant eftersom dessa individer, speciellt om de har haft en orealiserad migrationsvilja under en längre tid, kan tänkas ta steget att migrera om förutsättningarna för migration plötsligt förändras. Till exempel om det uppstår en kris i hemlandet eller om det blir lättare att få uppehållstillstånd i destinationslandet.³ Ett exempel på en sådan situation är kriget i Ukraina som gjorde att livssituationen i landet plötsligt förvärrades

---

³ Det har också lyfts fram att ofrivilliga icke-migranter kan vara mindre benägna att investera i exempelvis utbildning och relationer, vilket kan ha negativa konsekvenser både för dem själva och för samhället i stort (Collier 2013, Aslany m.fl. 2021). I denna grupp återfinns också de som har försökt att migrera, men av någon anledning misslyckats.

---

samtidigt som EU aktiverade det så kallade massflyktsdirektivet vilket gjorde det lättare för ukrainare att bosätta sig i EU.

3.3 Vilja, avsikt eller faktiska förberedelser

Carling och Schewel (2018) menar att en tvåstegsprocess bestående av vilja och möjligheter att migrera är alltför generell, framför allt eftersom begreppet vilja inte tar hänsyn till att migrationsprocessen i verkligheten består av olika faser och bestäms av en rad faktorer både på individnivå (till exempel individens ekonomiska resurser, tillgång till nätverk och familjeengagemang) och makronivå (till exempel den aktuella migrationslagstiftningen eller möjligheterna att få arbete).

I empiriska arbeten görs det därför ofta åtskillnad mellan långsiktig vilja eller strävan att migrera (*aspirations*), avsikt att migrera (*intentions*) och konkreta förberedelser för migration (*preparations*) (se till exempel Espova, Ray och Pugliese 2011, Ruysen och Salomone 2018, Crisan, Crisan-Mitra och Dragos 2019, Huber m.fl. 2022).

Ett exempel på en fråga som syftar till att fånga migrationsvilja (*aspirations*) är den som återfinns i GWP och som vi använder oss av i denna rapport: "*Om du hade möjlighet, skulle du vilja flytta till ett annat land permanent eller skulle du föredra att bo kvar här?*" Andra exempel återfinns i exempelvis Carling (2002): "*Önskar du emigrera?*", och i Becerra m.fl. (2010): "*Skulle du vilja bo i USA någon gång?*"

Exempel på frågor som syftar till att fånga migrationsavsikter är: "*Tänker du migrera utomlands?*" (van Dalen, Groenewold och Schoorl 2005) och "*Planerar du flytta permanent till ett annat land inom de närmaste 12 månaderna, eller inte?*", och förberedelser: "*Har du gjort några förberedelser för flytten (till exempel ansökt om uppehållstillstånd eller visum, köpt flygbiljett, etc)?*"

En motivering för att studera migrationsavsikter (*intentions*) eller -förberedelser (*preparations*) är att de, under rådande omständigheter, ligger närmare faktiskt migration, då de direkt eller indirekt tar hänsyn till hindren och drivkrafterna för migration (Carling 2014). Migrationsvilja, det vill säga önskan att migrera (*aspirations*), kan dock anses utgöra en bättre bas för att förstå hur stor andel som skulle migrera om möjligheterna fanns. Det utgör också en bättre grund för att förstå till vilka länder människor från ett visst land skulle migrera om de plötsligt tvingades att flytta eller om hindren för migration plötsligt upphävdes. Alla tre koncepten har dock visat sig vara användbara på att förutsäga faktisk migration (se avsnitt 3.5 nedan).

3.4 Faktorer som påverkar migrationsvilja

Forskningen om migrationsvilja, snarare än faktisk migration, har fokuserat på *push*-faktorer och mindre har hittills skrivits om *pull*-faktorer. Aslany m.fl. (2021) gör en systematisk genomgång av 49 kvantitativa studier som har analyserat totalt 32 olika faktorer som potentiellt påverkar individers migrationsvilja. Samtliga studier baseras på enkät- eller intervjuundersökningar antingen från enskilda länder, grupper av länder eller, som med GWP, i stort sett samtliga länder i världen. Det ska även noteras att samband från enskilda studier beror på många olika faktorer, så som urval av länder, tidsperiod och utfallsvariabelns utformning (till exempel om det är migrationsvilja eller -avsikter som avses). Nedan ges den övergripande bilden av de olika sambanden från Aslany m.fl. (2021) samt resultat från några ytterligare studier på området.

Resultaten visar att unga generellt sett är mer sannolika att vilja migrera än äldre. Likaså är män mer sannolika att ha en sådan vilja än kvinnor. Att leva i en relation (gift, sambo eller partnerskap) är förknippat med lägre migrationsvilja, medan föräldraskap i vissa fall är negativt korrelerat med migrationsvilja och i vissa fall positivt korrelaterat, beroende på kontext. Å ena sidan kan barn minska migrationsviljan om det inte är möjligt att ta med dem. Å andra sidan kan migration anses vara ett sätt att säkra barnens framtid genom att antingen ta med dem till ett land med bättre livsvillkor, eller att försörja dem från utlandet genom remitteringar (Agadjanian, Nedoluzhko och Kumskov 2008, Carling, Menjívar och Schmalzbauer 2012). Exempelvis visar en studie baserad på data från GWP att föräldraskap är förknippat med lägre migrationsvilja i höginkomstländer, där möjligheterna för barnen att leva ett gott liv är goda, men med högre migrationsvilja i medel- och låginkomstländer (Migali och Scipioni 2019). Att leva i en stad, jämfört med att leva på landsbygden, är generellt sett förknippat med högre emigrationsvilja. Inomlandsmigration från landsbygd till stad är dock mycket vanligt i många länder vilket också kan vara första steget mot att utveckla en vilja att flytta internationellt.

Socioekonomiska faktorer, till exempel om individen har ett jobb, äger sitt boende, hennes inkomst och finansiella situation, är oftast negativt relaterade till migrationsvilja. Det vill säga, ju bättre individens ekonomiska och sociala förutsättningar är desto mindre benägen är hen att vilja migrera. Dessa resultat antyder att de individer som har mer att tjäna på migration också är de som har större vilja att migrera. Aslany m.fl. (2021) refererar även till studier om hur migrationsviljan hos unga samvarierar med föräldrarnas socioekonomiska position, mätt i termer av utbildningsnivå, vilken inte verkar

---

påverka migrationsviljan nämnvärt. Om något har barn till högutbildade föräldrar lägre migrationsvilja än barn till lågutbildade.

Den egna utbildningsnivån tycks däremot vara positivt relaterad till migrationsvilja, vilket antyder att individen inte är nöjd med avkastningen på utbildning i den nuvarande kontexten eller att hen förväntar sig att avkastningen på utbildning är högre annorstädes. En ytterligare förklaring är att utbildning underlättar för individen att ta sig förbi de sociala och legala hindren förknippade med migration, till exempel att lära sig ett nytt språk eller att förstå komplexa byråkratiska processer (van Dalen, Groenewold och Schoort 2005). Likaså är tillgång till internet via dator eller smarta telefoner positivt relaterad till migrationsvilja (Adema, Aksoy och Poutvaara 2022), vilket går i linje med hypotesen om att information om migrationens möjligheter och kostnader är viktiga.

Bättre hälsa är förknippad med högre migrationsvilja, medan högre grad av välbefinnande är negativt relaterad till migrationsvilja (se Aslany m.fl. 2021). Det senare resultatet kan anses vara relaterat till det negativa sambandet mellan inkomst och migrationsvilja, så till vida att de som har en bättre situation är mindre benägna att vilja lämna landet. Golovics (2020) visar att individer som identifierar sig med en minoritetsgrupp i ursprungslandet har en högre migrationsvilja, vilket kan tolkas som att utsatthet för diskriminering är en inverkan faktor.

Aslany m.fl. (2021) rapporterar även resultat från studier som har undersökt hur migrationsviljan påverkas av faktorer som är direkt relaterade till migration, så som egna tidigare migrationserfarenheter, tillgång till internationella nätverk av vänner och släktingar som har migrerat tidigare, tillgång till remitteringar och positiv inställning till potentiella destinationsländer. Precis som förväntat är alla dessa faktorer starkt positivt relaterade till migrationsvilja (Aslany m.fl. 2021).

Förutom individfaktorer gör Aslany m.fl. (2021) även en genomgång av studier som har undersökt hur lands- och områdesfaktorer påverkar migrationsvilja. Faktorerna är dock mätta som individens upplevelse av dessa faktorer snarare än baserade på mer objektiva mått som bruttonationalprodukt (BNP), brottsstatistik och så vidare. Genomgången visar att, ju bättre ekonomin anses vara, desto lägre är migrationsviljan i befolkningen. Detta resultat skiljer sig från motsvarande samband för faktisk, aggregerad emigration, som har visat sig vara puckelformad, det vill säga att emigrationen ökar med ekonomisk utveckling till en viss nivå, för att sedan avta (de Haas, Castles och Miller 2020).

I likhet med individens syn på ursprungslandets ekonomi så minskar migrationsviljan med individens syn på hur välfungerande det politiska systemet är, till exempel förtroende för landets styrning samt nöjdhet med tillhandahållandet av offentliga varor och tjänster. Likaså ökar migrationsviljan med den upplevda graden av korruption, våld och otrygghet i ursprungslandet. Dessa samband verkar inte enbart bero på landets ekonomi eller andra makrofaktorer som också påverkar migrationsviljan (Dustmann och Okatenko 2014, Lovo 2014).

Utöver de faktorer som påverkar migrationsviljan i ursprungs- och destinationslandet, påverkas viljan även av faktorer kopplade till själva resan (så som kostnader och risker), se exempelvis Detlefsen, Heidland och Schneiderheinze (2022).

3.5 Sambandet mellan migrationsvilja och faktisk migration

Det finns en rad faktorer som kan göra att migrationsvilja inte realiserar sig i faktisk migration, till exempel brist på ekonomiska resurser, legala hinder, säkerhetsrisker under migrationsresan, ny information om den förväntade avkastningen på migration, och åldrande.

Empiriska studier om kopplingen mellan migrationsvilja och migration är svåra att genomföra eftersom det kräver att forskaren har möjlighet att länka data på migrationsvilja vid ett tillfälle med data över faktisk migration vid ett senare tillfälle, vilket i praktiken är väldigt svårt eftersom det, så vitt vi känner till, inte finns någon enskild datakälla som innehåller båda komponenterna.

Vissa studier har studerat migration inom länder genom att länka enkätdata över migrationsvilja till enkät- eller registerdata över flyttar (se till exempel van Dalen och Henkens 2013). Internationell migration å andra sidan medför att individen lämnar landet och sannolikt inte fångas upp av den uppföljande undersökningen eller återfinns som emigrant i registerdata. Undantaget är några enstaka studier som har använt panelundersökningar där individer som har uppgett att de har (eller inte har) en vilja att emigrera vid ett senare tillfälle har sökts upp via telefon eller e-post och frågats om de har migrerat (till exempel de Jong 2000, Creighton 2013, Chort 2014). Studierna har sedan jämfört faktorer som påverkar migrationsvilja med faktorer som påverkar migrationen, för att dra slutsatser om relationen mellan koncepten. Inte helt förvånande så återfinns ett tydligt positivt samband mellan migrationsvilja och faktisk emigration (Creighton 2013, Chort 2014). Sambandet är särskilt starkt för permanent emigration, till skillnad från tillfällig migration (de Jong 2000). Det visar sig också, föga förvånande, att migrationsvilja i senare faser, det vill

---

säga migrationsavsikter (*intentions*) och konkreta förberedelser (*preparations*), förutspår migration bättre än generella migrationsönskemål (*aspirations*). Vissa menar därför att generell migrationsvilja är en svag prediktor för faktisk migration (Migali och Scipioni 2018), men det visar snarare att först när de flesta hindren har överkommit kan konkreta planer börja formuleras. En faktor som framstår som drivande för att migrationsvilja ska övergå i faktisk migration är jobbmöjligheter i ursprungslandet i förhållande till jobbmöjligheter i de potentiella destinationsländerna (Borjas 1987, Hooijen, Meng och Reinold 2020) samt tillgång till etniska nätverk i det önskade destinationslandet (Migali och Scipioni 2018).

På senare år har studier angripit frågan genom att studera hur den aggregerade migrationsviljan i en population (bestående av exempelvis ett land eller flera länder) korresponderar mot den faktiska nivån av emigration i populationen, det vill säga utflödet från landet (Dao m.fl. 2018). Andra har studerat hur förändringar i viljan att migrera från ett givet ursprungsland till ett givet destinationsland, summerat över ett stort antal länder, relaterar till de totala migrationsflödena mellan länderna (Tjaden, Auer och Laczko 2019). I samtliga fall har migrationsvilja, både mätt som vilja eller önskemål (*aspirations*) (Docquier, Ozden och Peri 2014), avsikter (*intentions*) (Tjaden, Auer och Laczko 2019) och konkreta förberedelser (*preparations*), visat sig vara bra på att förutspå faktiska migrationsflöden. Exempelvis visar Elinder, Erixson och Hammar (2022b) att GWP data över migrationsvilja förutspådde väl till vilka länder ukrainska flyktingar tog sig under våren och sommaren 2022.

Tidigare forskning har också försökt förutspå framtida migrationsflöden utifrån data över historiska migrationsflöden, se exempelvis Disney m.fl. (2015) för en översikt, med slutsatsen att tillvägagångssättet ofta ger otillfredsställande prediktioner (Bijak 2016). Detta då det är svårt att kvantifiera och ta hänsyn till de komplexa processer som leder fram till migration, och de rättsliga och politiska förändringar som påverkar migration, samt att tillförlitliga data över historiska migrationsflöden saknas för många länder och regioner (Willekens m.fl. 2016, Tjaden, Auer och Laczko 2019).

---

4. Data och metod

I detta avsnitt beskriver vi den huvudsakliga datakällan för våra analyser, Gallup World Poll, samt metoden för våra beräkningar. Vi diskuterar även vilka avgränsningar vi har gjort samt begränsningar med det mått på migrationsvilja som vi använder.

4.1 Gallup World Poll

Resultaten i denna rapport bygger på data från den största representativa intervjuundersökningen i världen, Gallup World Poll (GWP). GWP genomför årliga enkät- och intervjuundersökningar runt om i världen med syftet att mäta människors attityder och beteenden. Sedan den första undersökningen 2005 har GWP genomförts i fler än 160 av världens länder och regioner och på mer än 140 olika språk. Urvalet i varje land utgörs av minst 1 000 individer som är slumpmässigt utvalda och representativa för befolkningen 15 år och äldre och representerar därmed 99 procent av världens vuxna befolkning (Gallup 2022).⁴ Data från GWP används frekvent för forskning (se avsnitt 3 ovan), och ligger exempelvis även till grund för den årliga World Happiness Report.

GWP:s intervjuer görs via telefon i de länder där detta är praxis eller där 80 procent av befolkningen täcks av telefonnätet. Urvalet görs sedan via en random-digit-dial-metod eller genom nationellt representativa telefonlistor. I många LMI-länder görs intervjuerna i stället via hembesök hos slumpmässigt utvalda hushåll. Intervjuerna tar omkring 30–60 minuter. Den enda geografiska begränsningen för urvalet är om det finns regioner i landet där det inte är säkert för intervjuerna att vistas. För att göra urvalet representativt för de nationella befolkningarna använder vi urvalsvikter i enlighet med GWP:s rekommendationer (Gallup 2021).

---

⁴ Befolkningen består här av alla som bor i ett visst land, det vill säga även utländska medborgare ingår i urvalet för det land som de är bosatta i. Personer som inte är folkbokförda eller registrerade i landet ingår dock inte i undersökningen. Detta innebär att exempelvis personer som bor i flyktingläger eller vistas illegalt i landet exkluderas. I vissa större länder, så som Kina, Indien och Ryssland, utgörs det årliga urvalet av minst 2 000 individer. I de flesta länder görs undersökningen på årlig basis, men i vissa mindre länder görs den vartannat år eller mer oregelbundet. Åren 2019–2021 var antalet länder som ingick i undersökningen något lägre jämfört med tidigare år. För totalt antal respondenter per land 2016–2021, se Tabell 9 i appendix.

4.2 Metod för att mäta migrationsviljan i LMI-länder

GWP ställer ett hundratal frågor på exakt samma sätt i hela världen och över tid, vilket ger en unik möjlighet att studera attityder och beteenden runtom i världen och hur de har förändrats. Fokus i denna rapport ligger på migrationsviljan i LMI-länder. För att hålla antalet LMI-länder konstant definierar vi dessa utifrån 2020 års data enligt Världsbanken (2021). Mer specifikt så har vi exkluderat de länder som är medlemmar i OECD och klassificerade som höginkomstländer enligt Världsbanken (2021).⁵ Eftersom fokus ligger på viljan att migrera till EU och Sverige har vi även exkluderat de EU-länder som klassificeras som LMI-länder.⁶ Länder som GWP inte har gjort underökningar i, till exempel Eritrea, ingår inte heller i analysen. Totalt analyserar vi migrationsviljan i 113 länder, motsvarande 85 procent av världens befolkning.⁷ För en komplett lista av länder som ingår i våra analyser se Tabell 9.

Underlaget är data för åren 2007–2021, med undantag för 2020 då endast en begränsad del av undersökningen genomfördes på grund av den globala coronapandemin (Gallup 2021). Den fråga som vår analys utgår från är:

---

⁵ Följande länder är höginkomstländer och medlemmar i OECD, och exkluderas därför som ursprungsländer i vår analys: Australien, Chile, Island, Israel, Japan, Kanada, Norge, Nya Zeeland, Schweiz, Storbritannien, Sydkorea, USA samt EU-länderna. Följande länder är medlemmar i OECD men inkluderas ändå i analysen då de inte är klassificerade som höginkomstländer: Colombia, Costa Rica, Mexiko och Turkiet. Migrationsviljan i följande höginkomstländer inkluderas också i analysen då de inte är medlemmar i OECD eller EU: Bahrain, Förenade Arabemiraten, Hongkong, Kuwait, Saudiarabien, Singapore, Taiwan, Trinidad och Tobago samt Uruguay. Resultaten blir i stort sett desamma om vi exkluderar samtliga höginkomstländer enligt Världsbankens (2021) definition.

⁶ Två EU-länder (Bulgarien och Rumänien) är inte klassificerade som höginkomstländer enligt Världsbanken (2021) men exkluderas ändå från analysen då de är medlemmar i EU. Utöver dessa två är det ytterligare tre EU-länder (Cypern, Kroatien och Malta) som inte är medlemmar i OECD men som ändå exkluderas som ursprungsländer i analysen.

⁷ Ytterligare 11 länder har data i GWP från tidigare år (2007–2015), men saknar data under perioden för vår huvudanalys (2016–2021). Dessa är Angola, Belize, Bhutan, Burundi, Djibouti, Guyana, Puerto Rico, Qatar, Sudan, Surinam och Syrien.

"Om du hade möjlighet, skulle du vilja flytta till ett annat land permanent eller skulle du föredra att bo kvar här?"

De som svarar att de skulle vilja flytta permanent till ett annat land ombeds sedan svara på vilket land de skulle vilja flytta till.⁸ Notera att respondenterna endast får välja ett land som svar på denna fråga.

Totalt har 1,8 miljoner personer svarat på frågan om migrationsvilja under perioden. För de LMI-länder vi analyserar är motsvarande siffra 1,3 miljoner, varav 415 000 personer under den senaste femårsperioden 2016–2021, vilket är den tidperiod vi kommer att fokusera på. Anledningen till att vi väljer en femårsperiod i stället för ett enskilt år är för att få en tillräckligt stor urvalsstorlek, det vill säga tillräckligt många svaranden för att kunna uttala oss om viljan att flytta till Sverige. Genom att fokusera på den senaste femårsperioden reflekterar resultaten också framför allt situationen efter flyktingkrisen 2015. Vi kommer även att göra jämförelser med femårsperioden dessförinnan för att analysera eventuella förändringar över tid. För ländernas befolkningsstorlekar använder vi 2020 års data från Världsbanken (2021). Anledningen till att vi använder befolkningsinformation från slutet av perioden är att vi vill att beräkningarna främst ska representera nuvarande situation snarare än historiska värden.

Då GWP:s urval är representativa för de nationella befolkningarna kan vi använda dessa data för att mäta andelen i ett LMI-land som vill emigrera till olika destinationländer. Skattningar av antalet individer som vill emigrera bygger sedan på medelvärdesskattningar i GWP multiplicerat med befolkningsstorlekar år 2020. Det vill säga antalet människor som vill flytta till Sverige i ett land beräknas som:

Andel av landets befolkning som vill flytta till Sverige × *Landets befolkning*

Vi kan illustrera metodens användbarhet för att förutsäga framtida migrationsflöden med Syrien som exempel. I Syrien var det i genomsnitt 36 procent som under perioden 2008–2012⁹ svarade att de skulle vilja flytta permanent till ett annat land om de hade möjligheten, vilket motsvarar cirka 6,2 miljoner människor. Av dessa svarade nästan 4 procent, motsvarande cirka 220 000 personer, att de skulle vilja flytta till Sverige. Anta att vi använde

---

⁸ Den första frågan är WP1325 och den andra är WP3120. Frågorna ställdes i intervjuerna på de vanligaste språken i varje land. Ett litet antal har svarat Vet ej (2 procent) eller Vill inte svara (0,2 procent). Dessa har exkluderats ur analyserna. Av de som har svarat att de skulle vilja flytta till ett annat land är det 11 procent som har svarat att de inte vet till vilket land. Dessa har exkluderats från destinationslandsanalysen.

⁹ På grund av kriget i Syrien saknas dock data för Syrien i GWP åren efter 2015, varför Syrien inte ingår i vår huvudanalys.

---

dessa siffror för att förutsäga hur många som skulle fly från Syrien under åren 2013–2021. Om vi jämför med faktiska migrationsflöden så kan vi se att cirka 6,6 miljoner människor hittills har flytt från Syrien enligt UNHCR (2022b). Idag bor omkring 200 000 personer i Sverige som är födda i Syrien (SCB 2022), och av dessa har den överväldigande majoriteten (cirka 180 000 personer) kommit till Sverige efter 2012 (Migrationsverket 2021). I fallet med Syrien hade alltså data över migrationsvilja förutspått ganska väl hur många som skulle komma till Sverige, om än med en viss överskattning.

4.3 Avgränsningar och kritik mot måttet på migrationsvilja

En begränsning med att använda migrationsvilja (*aspirations*) för att förutsäga migrationsflöden är att en önskan om att migrera inte nödvändigtvis är samma sak som att agera på den (Carling 2017). Som tidigare nämnts kan lagar och regler eller bristande tillgång till information, sociala nätverk, resurser eller andra typer av migrationsinfrastruktur förhindra att migrationsviljan omvandlas till faktisk migration (Huber m.fl. 2022). En viktig avgränsning med vårt mått är därför att det endast säger något om det antal som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjligheten. Av de som svarar att de skulle vilja flytta till Sverige kommer alltså inte alla att faktiskt göra det, exempelvis då vissa av dem aldrig kommer att få möjligheten. Likaså finns risken att migrationsvilja är en sämre proxy för faktiskt migration för vissa grupper. Exempelvis menar Huber m.fl. (2022) att frågan riskerar att ha mindre prediktivt värde för kvinnors migration på grund av att gifta par ofta fattar beslut utifrån makens vilja.

Som vi också har diskuterat tidigare kan migrationsavsikter (*intentions*) och frågor om man planerar eller har gjort förberedelser för att flytta (*preparations*) potentiellt säga mer om antalet människor som faktiskt kommer att flytta till Sverige (Esipova, Ray och Pugliese 2011, Migali och Scipioni 2018). Anledningen till att vi ändå har valt att fokusera på just frågan om migrationsvilja (*aspirations*) är följande. För det första har den frågan ställts i ett mycket större urval av länder och år än frågorna om migrationsavsikter och förberedelser.¹⁰ För det andra att vårt syfte med denna rapport att studera just hur många som vill, snarare än hur många som kommer att, flytta till Sverige. För det tredje så tror vi också att migrationsviljan kan vara en bättre indikator på antalet potentiella migranter i händelse av en större *push-* eller *pull-*chock, som exempelvis i det aktuella

---

¹⁰ Frågor om migrationsavsikter och förberedelser för migration har endast ställts i GWP åren 2009–2015.

---

fallet med Rysslands invasion av Ukraina (Elinder, Erixson och Hammar 2022a, 2022b).

En annan avgränsning är att vi här endast fokuserar på de som vill flytta permanent, och inte temporärt, till EU och Sverige. För att studera mer kortsiktiga migrationsflöden, till exempel personer som önskar flytta utomlands för en kortare period av studier eller arbete eller de som vill fly men har förhoppningar om att återvända, kan frågor om viljan att migrera tillfälligt också vara relevanta. Sådana analyser ligger dock utanför den här rapportens syfte.

Den specifika frågan som vi analyserar tar inte heller hänsyn till tidshorizonten, det vill säga när i tiden individen skulle vilja migrera, utan det är i stället möjligheten till migration som avgör om och när migrationen eventuellt förverkligas. En annan begränsning med frågan vi använder är att den endast har två svarsalternativ (flytta eller stanna) och således inte fångar in att migrationsviljan kan vara kontinuerlig för många. Konsekvensen av detta är att den har ett bättre prediktionsvärde för individer i ändarna av fördelningen, det vill säga de personer för vilka viljan att flytta är väldigt stark eller väldigt svag (Carling 2014).

En ytterligare avgränsning är att vi endast studerar de potentiella migranterna utifrån nationell tillhörighet, och inte utifrån exempelvis etnisk eller annan grupp tillhörighet. Det finns också en risk att frågan kan tolkas på olika sätt i olika kontexter (Carling och Schewel 2018). Slutligen bör det även noteras att vissa länder, så som Syrien och Eritrea, saknar data i GWP för de aktuella åren och därmed exkluderas från analysen.

---

5. Resultat och analys – vilka vill flytta till Sverige?

I detta avsnitt redovisar vi våra viktigaste resultat. Vi börjar med att redovisa övergripande statistik kring hur många det är i LMI-länderna som vill flytta till andra länder. Därefter redovisar vi uppgifter om hur många som vill flytta till Sverige från olika länder, följt av resultat kring i vilka länder Sverige är populärt som destinationsland mätt som andel bland de som vill emigrera. Vi redovisar också uppgifter om i vilka länder det är en stor andel som vill flytta till ett annat EU-land än Sverige och på hur Sveriges attraktivitet som mottagarland har förändrats från perioden 2011–2015 till perioden 2016–2021. Avslutningsvis studerar vi vad som kännetecknar de människor som önskar flytta från LMI-länder.

5.1 Hur många människor i världens LMI-länder vill till EU och Sverige?

Data från GWP visar att av de 6,6 miljarder människor som bor i LMI-länder önskar i genomsnitt 17 procent flytta permanent till ett annat land. Detta är ett viktigt genomsnitt, vilket betyder att om man lägger ihop befolkningen i alla dessa länder och betraktar dem som ett land så är det totalt 17 procent som uppger att de vill emigrera.¹¹ Sammantaget motsvarar detta 1,1 miljarder människor.

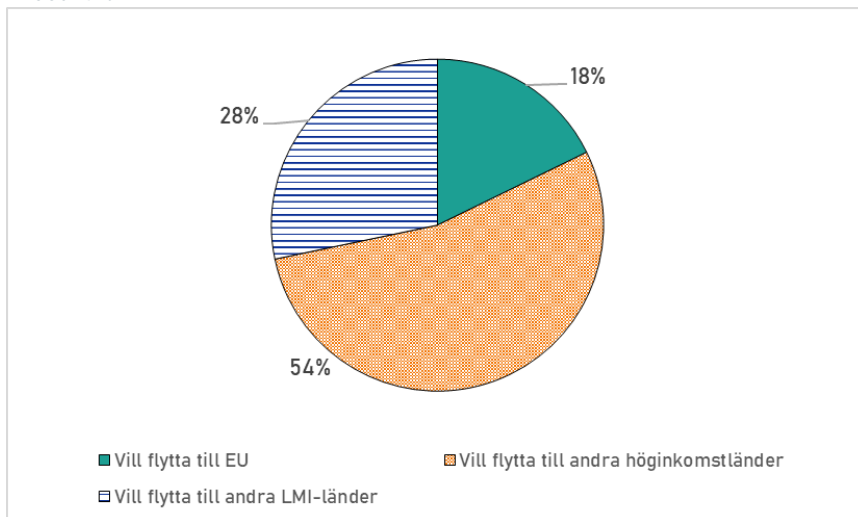
Figur 1 visar att av de 1,1 miljarder människor som önskar flytta från ett LMI-land vill 28 procent flytta till ett annat LMI-land medan 72 procent önskar flytta till ett höginkomstland. Av de som vill flytta från ett LMI-land till ett höginkomstland vill tre fjärdedelar flytta till länder utanför EU, medan en fjärdedel – vilket motsvarar 194 miljoner individer – uppger att de vill flytta till ett EU-land.

---

¹¹ I vissa länder är siffran dock betydligt högre. I både Sierra Leone och Liberia är det mer än 70 procent som uppger att de vill flytta till ett annat land. I 10 länder är det en majoritet av befolkningen som vill flytta och i 36 länder är det fler än en tredjedel som vill flytta. De flesta av dessa länder ligger i Afrika, Latinamerika eller Mellanöstern. Undantagen är Albanien, Bosnien och Hercegovina, Kosovo, Moldavien och Nordmakedonien. Se Tabell 9 i appendix för detaljer.

Figur 1. Andel som önskar emigrera till olika delar av världen av de som vill flytta från LMI-länder.

Procent %

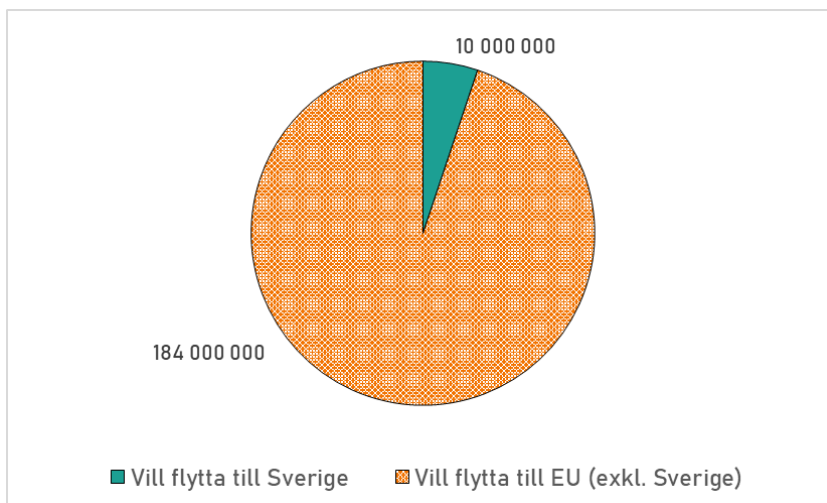
Anmärkning: Genomsnitt 2016–2021.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

De populäraste länderna (det vill säga de länder som högst andel av de som vill flytta från LMI-länder har angett som önskat destinationsland) är USA (21 % av de som vill flytta), Kanada (9 %) och Australien (8 %). De populäraste EU-länderna är Tyskland (5 %), Frankrike (4 %) och Spanien (2 %). Sverige ligger på tjugoförsta plats (1 %), och är det sjätte populäraste landet bland EU-länder.

Av de som önskar flytta till ett EU-land är det cirka 10 miljoner, eller 5 procent, som uppger att de vill till Sverige, se Figur 2. Eftersom Sveriges befolkning utgör cirka 2 procent av EU:s befolkning kan Sverige sägas vara mer populärt som destinationsland än det genomsnittliga EU-landet.

Figur 2. Antal personer som vill flytta till Sverige och EU från LMI-länder.

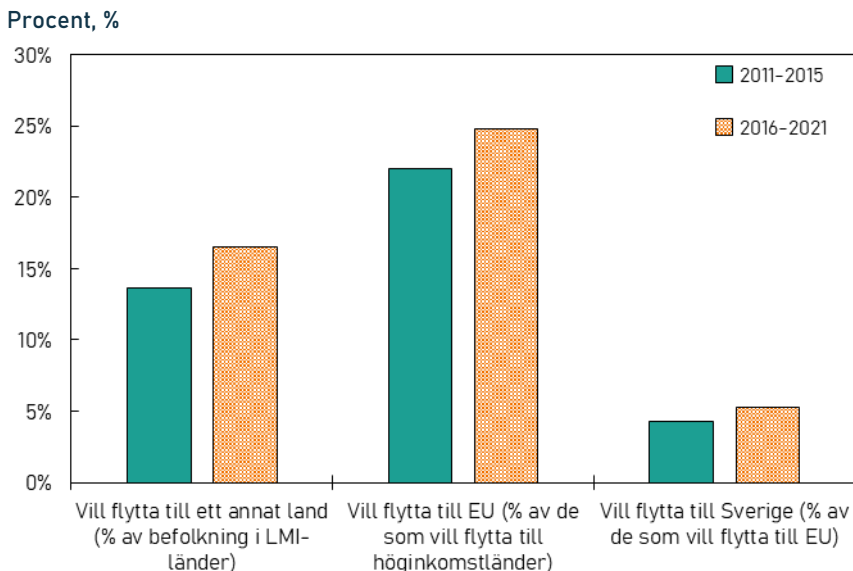
Anmärkning: Genomsnitt 2016–2021.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Om vi jämför hur viljan att emigrera från LMI-länder har förändrats över tid framträder tre intressanta mönster som illustreras i Figur 3:

1. För det första så var det under perioden 2011–2015 i genomsnitt 14 procent i LMI-länderna som uppgav att de ville flytta till ett annat land. Under 2016–2021 ökade, som tidigare beskrivits, siffran till 17 procent. Eftersom LMI-ländernas befolkning också har ökat under dessa år, så innebär detta att både andelen och antalet som vill emigrera från LMI-länder har ökat under det senaste decenniet.
2. För det andra ser vi att, av de som uppger att de vill flytta från ett LMI-land till ett höginkomstland, har andelen som vill flytta till ett EU-land ökat från 22 till 25 procent.
3. För det tredje ser vi att Sverige som destinationsland har blivit mer populärt. Bland de som anger att de vill flytta till EU har andelen som säger att de vill till Sverige ökat från 4 till 5 procent.

Figur 3. Trender för migrationsvilja från LMI-länder.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

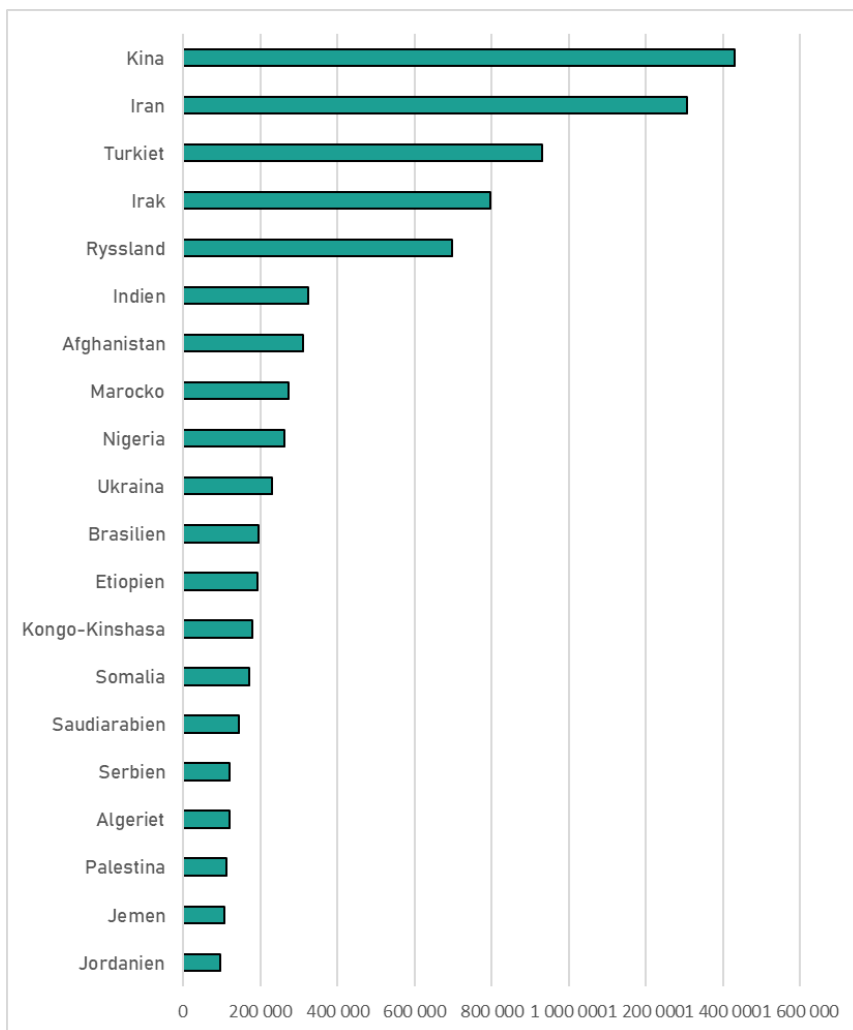
Note: Första stapelparet anger hur många procent av befolkningen i världens LMI-länder som vill flytta till ett annat land. Andra stapelparet anger hur många procent av de som vill flytta till ett höginkomstland som vill flytta till ett EU-land. Tredje stapelparet anger hur många procent av de som vill flytta till EU som vill flytta till Sverige.

5.2 I vilka länder är det många människor som vill till Sverige?

I Figur 2 såg vi att andelen av respondenterna i GWP som uttrycker en önskan om att flytta från LMI-länder till Sverige motsvarar cirka 10 miljoner människor.¹² Låt oss börja med att undersöka i vilka länder dessa 10 miljoner människor lever. Våra data visar att det rör sig om 89 av de totalt 113 LMI-länderna som våra analyser bygger på. Sett till antal personer så lever över 80 procent (8 miljoner) av dessa individer i 20 länder. Antalet individer som skulle vilja flytta till Sverige, om de hade möjligheten, från dessa 20 länder illustreras i Figur 4. För en fullständig lista se Tabell 9 i appendix.

¹² Som illustrerades ovan finns viss variation mellan olika år, även om resultaten överlag är ganska stabila över tid. För att minska inverkan från enskilda outliers använder vi som tidigare nämnts 5-årsgenomsnitt. Det ska också noteras att det för samtliga resultat finns en osäkerhet som beror på små urvalsstorlekar, framför allt när vi gör direkta land-till-land-analyser.

Figur 4. Antal personer som vill flytta till Sverige från olika LMI-länder.

Anmärkning: Totalt 8 miljoner personer vill flytta till Sverige från dessa 20 länder. För komplett lista, se Tabell 9 i appendix.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Vi ser att Kina är det land i vilket flest personer önskar flytta till Sverige. Motsvarande 1,4 miljoner personer skulle enligt våra uppskattningar vilja flytta till Sverige från Kina, om de hade möjligheten. Även i Iran är det många (motsvarande 1,3 miljoner människor) som uttrycker önskemål om att flytta till Sverige. I Turkiet, som är det tredje landet på listan, är det runt 900 000 personer, och i Irak och Ryssland är det 800 000 respektive 700 000 personer

---

som skulle vilja flytta till Sverige. Sammantaget visar dessa siffror att det är fler än 5 miljoner människor som önskar flytta till Sverige från dessa fem länder om de hade möjligheten.

Uppgifterna för Kina visar att det i folkrika länder kan bli ett stort antal personer som vill flytta till Sverige, även om det endast är en liten andel av befolkningen i ursprungslandet som har uttryckt ett sådant önskemål.¹³ Därför är det inte särskilt överraskande att de folkrika länderna Kina, Indien och Ryssland befinner sig högt upp på listan. Samtidigt kan det noteras att andra folkrika länder som Brasilien och Nigeria befinner sig längre ner på listan, och att exempelvis Indonesien, Pakistan och Bangladesh trots stora befolkningar inte ens finns med på listan över de 20 länder i vilka flest personer skulle vilja flytta till Sverige.

I Sverige finns stora diasporor av personer födda i Irak, Iran, Somalia, Afghanistan, Turkiet och Indien (se Tabell 1). Sverige har alltså i någon mening varit attraktivt som destinationsland för de som redan har lämnat dessa länder. Det innebär också att det i dessa länder finns många som har släktingar och vänner i Sverige, vilket sannolikt är en bidragande orsak till att det är många som önskar flytta till Sverige från just de länderna.

Vi vill också förtydliga att siffrorna ovan är antalet personer som, enligt vår analys, skulle vilja flytta permanent till Sverige – om de hade möjligheten. En tolkning av detta är att om det inte fanns några som helst hinder, exempelvis gällande möjligheten att lämna sitt ursprungsland, få uppehållstillstånd i Sverige, ekonomiska resurser och så vidare, så finns det omkring 5 miljoner människor i Kina, Iran, Turkiet, Irak och Ryssland som skulle vilja flytta till Sverige. Jämförelsevis bor det idag cirka 2 miljoner personer i Sverige som är födda i ett annat land, varav cirka 340 000 är födda i något av dessa fem länder (SCB 2022). En bidragande orsak till att det alltså bor förhållandevis få utlandsfödda i Sverige, i relation till hur många som uttrycker önskan om att flytta hit, är sannolikt att det finns många olika migrationshinder som försvårar för människor att flytta och därigenom förverkliga en migrationsvilja till faktisk migration.

---

¹³ I Kina är det endast 6 procent av befolkningen som har svarat att de skulle vilja flytta till ett annat land om de hade möjligheten. Av de som vill flytta är det i sin tur färre än 2 procent som har svarat att de skulle vilja flytta till Sverige. Andelen personer i Kina som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjlighet är alltså endast omkring en promille av befolkningen. Därtill finns en osäkerhet som beror på uralvsstorleken i GWP, vilken för Kina 2016–2021 utgörs av totalt cirka 12 000 personer.

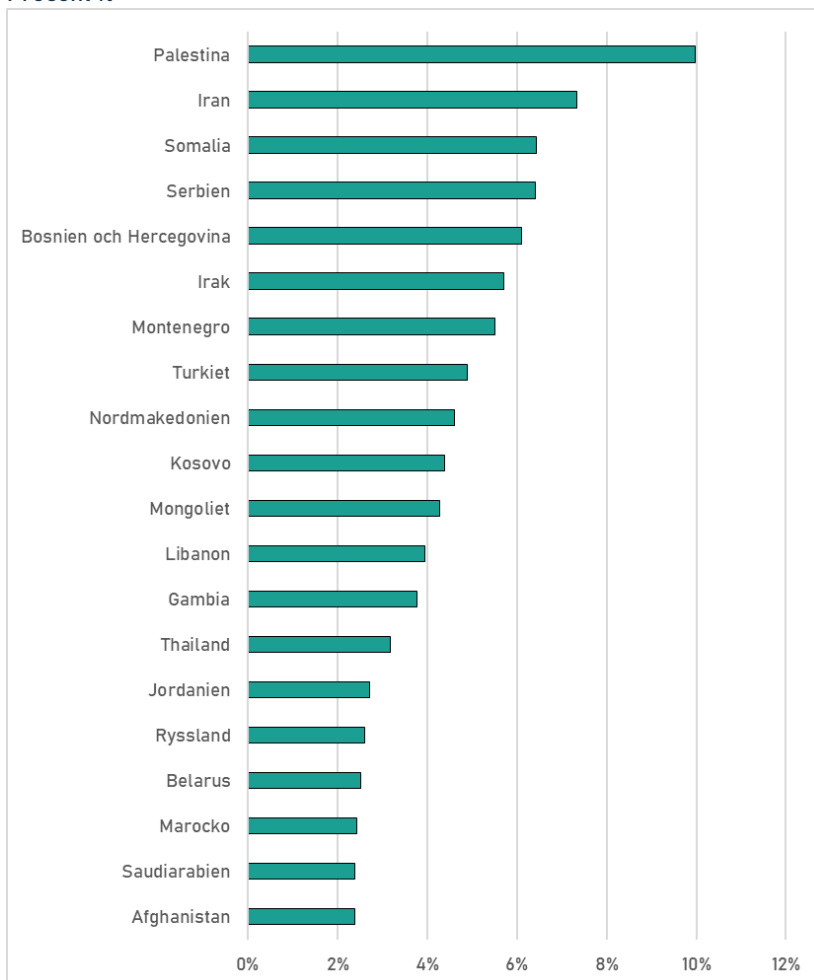

5.3 I vilka länder är Sverige ett attraktivt destinationsland?

I detta avsnitt studerar vi i vilka LMI-länder andelen som vill flytta till Sverige, bland de som vill flytta, är särskilt stor. Motiveringen till denna analys är att chocker som gör det svårare att bo kvar i landet, till exempel krig eller plötsligt politiskt förtryck, skulle kunna leda till en snabb ökning av andelen som vill flytta från landet och därmed antalet människor som skulle vilja flytta till Sverige. I Figur 5 visar vi hur stor andel som anger att de vill flytta till just Sverige, av de som skulle vilja flytta till ett annat land om de hade möjligheten. Figur 5 visar de 20 länder där Sverige är populärast som destinationsland. I appendix (Tabell 9) redovisas samtliga länder och även hur stor andel som anger att de vill flytta till ett annat land, det vill säga nämnaren i skattningarna.

Figur 5. Andel som vill flytta till Sverige av de som vill emigrera.

Procent %

Anmärkning: Se Tabell 9 i appendix för hela listan.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Vi ser att Palestina är det LMI-land i vilket störst andel av de som vill flytta permanent anger Sverige som önskat destinationsland. Var tionde person av de som vill flytta från Palestina vill till Sverige. Palestina är dock ett relativt litet land med cirka 5 miljoner invånare och i dagsläget är det 23 procent, cirka 1,1 miljoner människor, som uppger att de skulle vilja emigrera. Det innebär, som vi såg i Figur 4, att uppskattningsvis 110 000 personer i Palestina skulle vilja flytta till Sverige. Som ett exempel kan vi även beräkna vad som skulle hända om situationen i Palestina plötsligt förändrades så att ytterligare

---

10 procent av befolkningen skulle vilja lämna landet. Allt annat lika så skulle antalet personer som vill flytta till Sverige från Palestina då öka med cirka 50 000 individer.¹⁴

I Iran, som är tvåa på listan, är det i dagsläget 21 procent som skulle vilja flytta och av dessa uppger 7 procent att de vill till Sverige. Skulle andelen som vill flytta från Iran öka med 10 procentenheter, från 21 till 31 procent, skulle antalet personer i Iran som vill till Sverige öka med cirka 600 000 personer, det vill säga från 1,3 till 1,9 miljoner människor. Eftersom Iran har en mycket större befolkning än till exempel Palestina blir effekten på antalet personer som vill flytta också mycket större.

För de som vill flytta från ett LMI-land till ett höginkomstland finns det många möjliga destinationsländer. Sverige är ett i sammanhanget ganska litet land i termer av befolkningsstorlek. Sveriges befolkning utgör ungefär 1 procent av den totala befolkningen i höginkomstländer. I relation till denna siffra framstår Sverige som ett relativt populärt destinationsland. Våra data visar att det finns 30 LMI-länder i vilka det är minst 1 procent av de som vill flytta som uppger att de vill flytta just till Sverige. I dessa 30 länder är Sverige alltså mer populärt som destinationsland än det genomsnittliga höginkomstlandet (se Tabell 9 i appendix).

Många av dessa 30 länder är länder från vilka relativt många redan har kommit till Sverige. Iran, Somalia, Bosnien och Hercegovina, Irak, Turkiet, Libanon, Thailand, Afghanistan och Kina ligger alla på listan över de 20 vanligaste ursprungsländerna för utlandsfödda i Sverige (se Tabell 1). Andra LMI-länder där Sverige är populärt som destinationsland är Serbien, Montenegro, Nordmakedonien och Kosovo vilka, liksom Bosnien och Hercegovina, ingick i det forna Jugoslavien. Men eftersom det bor relativt få personer i dessa länder skulle ett ökat intresse att emigrera endast ha en relativt liten inverkan på antalet personer som vill till Sverige. Exempelvis så har Serbien, som är det största av dessa länder, en befolkning på cirka 7 miljoner invånare. Skulle ytterligare 10 procentenheter vilja flytta därifrån ökar antalet som vill till Sverige med cirka 40 000 personer.

Bland befolkningsrika länder längre ner på listan återfinns bland andra Kina, Indien, Brasilien, Nigeria, Bangladesh, Ryssland, Mexiko, Etiopien, Filippinerna och Egypten (se Tabell 9 i appendix). Om ytterligare 10 procent av befolkningen skulle vilja flytta från det minsta av dessa länder (Egypten) skulle antalet som vill till Sverige öka med cirka 30 000 personer. I Ryssland skulle motsvarande

---

¹⁴ Dessa beräkningar utgår från att andelen som vill flytta till Sverige av de som vill flytta är lika stor även om andelen som vill emigrera ökar med 10 procentenheter.

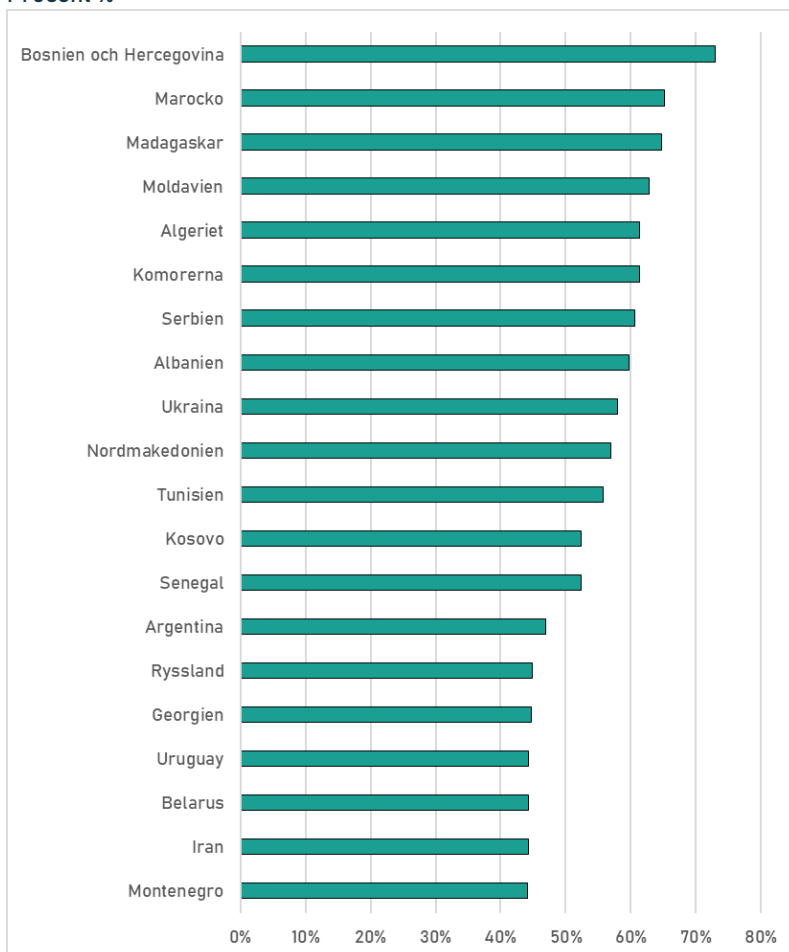
ökning innebära 380 000 personer och i Kina 2,2 miljoner personer. Förändringar i möjligheterna att leva i de folkrika länderna på denna lista kan med andra ord leda till att antalet som vill till Sverige snabbt ökar till ett stort antal, åtminstone i förhållande till storleken på Sveriges befolkning.

5.4 I vilka länder är EU attraktivt som destination?

För att få lite perspektiv på i vilka länder Sverige är populärt som destinationsland kan vi jämföra Sveriges popularitet med hela EU:s popularitet. I Figur 6 visar vi hur stor andel som vill till ett EU-land av de som uppger att de vill flytta från sitt land.

Figur 6. Andel som vill flytta till ett EU-land av de som vill emigrera.

Procent %

Anmärkning: Se Tabell 9 i appendix för hela listan.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Det första vi ser är att EU-länder är attraktiva bland LMI-länder som ligger geografiskt nära EU. Bland de 12 länderna i toppen av listan ligger 10 i Europa eller vid Medelhavet (undantagen är Madagaskar och Komorererna).

Bland de 20 LMI-länder i vilka EU är populärast, återfinns 9 länder från motsvarande lista för Sverige (Figur 5). I förhållande till befolkningsstorlek är Sverige mer populärt som destinationsland än det genomsnittliga EU-landet i länder som Palestina, Somalia och Irak. Bland länderna Madagaskar, Komorererna, Senegal, Argentina och Uruguay, som alla ligger geografiskt långt

---

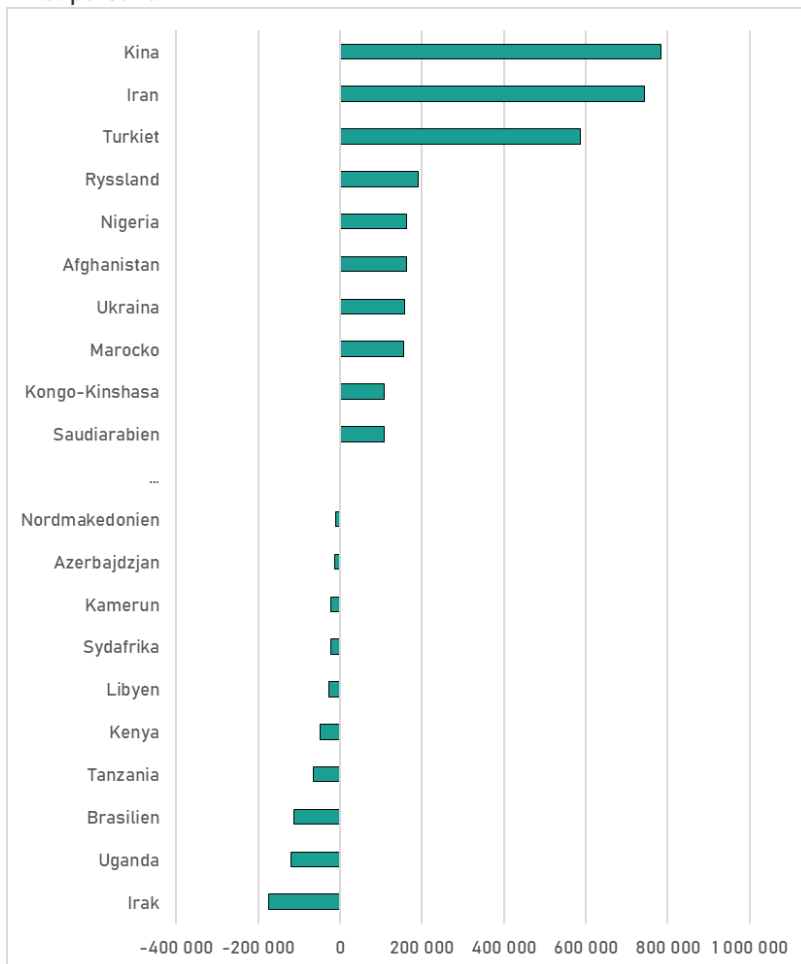
ifrån EU, har de tre första varit franska kolonier och de två senare spanska kolonier. Av historiska skäl har de därför starka kopplingarna till Frankrike och Spanien, inte minst genom att franska respektive spanska är officiella språk i dessa länder.

5.5 I vilka länder har Sverige ökat i popularitet som destinationsland?

Vi visade tidigare i en jämförelse mellan perioderna 2011–2015 och 2016–2021 att både andelen och antalet personer som vill flytta från LMI-länder till Sverige och EU har ökat (se Figur 3). Vi gör nu i stället en jämförelse mellan dessa två tidsperioder med fokus på hur antalet personer som vill flytta till Sverige har förändrats i olika LMI-länder. I Figur 7 redovisas de 10 länder i vilka antalet har ökat mest och de 10 länder i vilket antalet har minskat mest.

Figur 7. Länder där antalet som vill flytta till Sverige har ökat och minskat mest.

Antal personer

Anmärkning: Förändringen avser jämförelse mellan perioderna 2011–2015 och 2016–2021. Se Tabell 9 i appendix för hela listan.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Vi ser att det framför allt är i tre länder som antalet som vill till Sverige har ökat kraftigt: Kina, Iran och Turkiet. I Kina har antalet som vill flytta till Sverige ökat med närmare 800 000 personer. I Iran är motsvarande siffra strax över 700 000 och i Turkiet närmare 600 000 personer. Jämfört med perioden 2011–2015 har antalet personer som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjligheten ökat med 120 procent i Kina, 130 procent i Iran och 170 procent i Turkiet.

Bland de 74 länder för vilka vi har data tillbaka till 2011 är det bara 20 länder i vilka antalet personer som vill flytta till Sverige har minskat. Mest har antalet minskat i Irak, Uganda, Brasilien, Tanzania och Kenya. I Irak har antalet minskat med cirka 170 000 personer, vilket motsvarar en nedgång på 18 procent. Men trots denna nedgång är Sverige fortfarande ett mycket populärt destinationsland i Irak. Även Brasilien återfinns på listan över de 20 länder i vilka antalet personer som vill till Sverige är störst (Figur 4). Samtidigt är det tydligt att Sveriges popularitet som destinationsland har minskat betydligt i dessa länder. I Brasilien har antalet som vill flytta till Sverige minskat med 37 procent, och i Uganda, Tanzania och Kenya är minskningen 61, 55 respektive 35 procent.

5.6 Individfaktorer

Vad kännetecknar de människor som önskar flytta från ett LMI-land och vad kännetecknar de som vill flytta till EU respektive Sverige? Och hur skiljer sig de som vill flytta till Sverige från svenskar i allmänhet? I detta avsnitt analyserar vi ett antal ytterligare frågor i GWP för att undersöka vilka individfaktorer som kännetecknar de personer som vill emigrera generellt och de som vill flytta till Sverige specifikt. De variabler vi har valt ut baseras på tidigare forskning i enlighet med Tidigare litteratur om migrationsvilja. Som i våra tidigare analyser är värdena ett genomsnitt för perioden 2016–2021. Resultaten i Tabell 2 är, förutom GWP:s urvalsvikter, även viktade med de inkluderade ländernas befolkningsstorlekar. Det betyder till exempel att kolumnen "LMI-befolkningen" är ett viktat genomsnitt för alla LMI-länder, där vikten är proportionerlig mot ländernas befolkning. Kolumnen "Vill flytta" visar ett viktat genomsnitt för alla de som vill flytta från LMI-länder, medan "Till EU" och "Till Sverige" visar motsvarande värden för alla de som svarat att de skulle vilja flytta till ett EU-land respektive Sverige. Dessa viktningar innebär att siffrorna kan tolkas som om alla LMI-länder vore ett enda gemensamt land. Sista kolumnen, "Sverige", visar motsvarande genomsnitt för svenskar i GWP.

Tabell 2 Individfaktorer.

Individfaktorer	LMI-länder	Vill flytta	Till EU	Till Sverige	Sverige
Man (%)	50	58	60	62	50
Ålder (år)	38	31	32	32	49
Ensamstående (%)	36	49	52	45	41
Har barn under 15 (%)	61	56	54	59	26
Bor i stad (%)	30	39	40	47	43
Grundskoleutbildning (%)	52	33	25	35	8
Gymnasieutbildning (%)	40	53	60	44	62
Eftergymnasial utbildning (%)	8	13	16	20	29
Inkomst per år (USD)	3 816	5 740	6 194	5 194	32 578
Religiös (%)	70	66	65	48	18
Livstillfredsställelse (0-10)	4,9	4,9	5,2	5,1	7,4
Hälsoproblem (%)	24	19	16	39	24
Antal observationer	415 396	113 914	29 165	1 228	3 967

Anmärkning: För variabeldefinitioner, se löpande text och fotnoter.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Den första variabeln vi analyserar är kön. Här ser vi att det är en överrepresentation av män (58 %) som skulle vilja flytta permanent från ett LMI-land om de hade möjligheten. Vi ser också att andelen män är ännu högre bland de som skulle vilja flytta till ett EU-land respektive Sverige (60 och 62 %). Vad gäller ålder så ser vi att de som vill flytta är yngre i genomsnitt (31 år jämfört med 38 år). Detta är i linje med resultaten i exempelvis Burrone, D'Costa och Holmqvist (2018), som också analyserar data från GWP. De som vill flytta till EU och Sverige är i genomsnitt 32 år, vilket är betydligt yngre än genomsnittet i den svenska befolkningen (49 år).

Vad gäller civilstånd så ser vi att det är en högre andel ensamstående bland de som vill flytta från LMI-länder jämfört med genomsnittet i dessa länders totala befolkning.¹⁵ Detta överensstämmer med resultaten från de studier som sammanfattas i Aslany m.fl. (2021). Bland de som vill flytta till Sverige är andelen ensamstående något lägre jämfört med andelen bland de som vill till EU som helhet. Vi ser också att det är något färre av de som vill emigrera som

¹⁵ Ensamstående inkluderar här singel/ogift, separerad/frånskild och änka/änkeman. Alternativet inkluderar gifta och sambos.

---

har barn under 15 år, jämfört med hela befolkningen i LMI-länderna. Tidigare studier på området har funnit att förekomsten av barn både kan öka och minska migrationsviljan (Aslany m.fl. 2021), beroende på vilken typ av länder som studeras. Vi ser även att en något högre andel har barn bland de som vill till Sverige jämfört med till hela EU, och framför allt jämfört med den redan befintliga befolkningen i Sverige.

Vi ser också att de som vill emigrera oftare bor i städer¹⁶, är mer utbildade¹⁷ och har en högre inkomst¹⁸ jämfört med genomsnittet i dessa länder. Detta mönster återfinns även i Milasis (2020) studie av data från GWP för perioden 2010–2016. Individer som vill flytta är också mindre religiösa och mindre benägna att ha hälsoproblem.¹⁹ Detsamma gäller de som vill till EU. De är dessutom något mer tillfredsställda med livet.²⁰ De som vill till Sverige bor ännu oftare i städer och är mindre religiösa än de som vill till EU. Samtidigt har de något lägre inkomst och betydligt oftare hälsoproblem jämfört med de som vill flytta generellt. Vi ser också att bland de som vill flytta just till Sverige är andelen som har gymnasieutbildning lägre, samtidigt som det är en högre andel som har eftergymnasial utbildning. Det vill säga, i gruppen som vill till Sverige finns både fler lågutbildade och fler högutbildade, men färre medelutbildade. Jämfört med genomsnittet bland de befintliga svenskarna har dock de som vill flytta till Sverige i genomsnitt lägre utbildning, lägre inkomst, lägre livstillfredsställelse, mer hälsoproblem och en högre grad av religiositet. Avslutningsvis vill vi också notera att urvalen för de som vill till Sverige och de som bor i Sverige är relativt små, och att skillnaderna inte nödvändigtvis är statistiskt signifikanta.

---

¹⁶ Att bo i en stad inkluderar här de som har svarat att de bor i en stor stad eller i en förort till en stor stad. Att bo på landsbygden inkluderar de som har svarat att de bor på landet eller i en mindre tätort/by.

¹⁷ Grundskoleutbildning inkluderar de vars högsta avslutade utbildning är grundskola eller lägre. Gymnasieutbildning inkluderar alla de som har högst avslutad sekundär utbildning eller påbörjad tertiär utbildning upp till tre år. Eftergymnasial utbildning inkluderar de som har avslutat minst fyra år av utbildning utöver sin sekundära utbildning.

¹⁸ Inkomst refererar här till årlig inkomst per person i internationella PPP-justerade dollar.

¹⁹ Religiös mäts genom frågan om man tycker att religion är viktigt eller inte, och hälsoproblem genom frågan om man har hälsoproblem eller inte ("Har du några hälsoproblem som hindrar dig från att göra något av det som människor i din ålder normalt kan göra?").

²⁰ Livstillfredsställelse mäts genom en fråga där man ska värdera hur man upplever sitt liv idag på en skala från 0 till 10, där 0 representerar det värsta tänkbara livet och 10 det bästa tänkbara livet.

---

6. Landsfördjupningar

I detta avsnitt går vi in lite mer på djupet och kommenterar situationen i några olika länder. Vi har valt länderna utifrån att de sticker ut på något sätt i den statistik vi redovisat ovan. De länder vi beskriver är Iran, Kina, Palestina, Turkiet, Ryssland och Ukraina. Statistik om utlandsfödda i Sverige kommer från SCB (2022) och statistik över beviljade uppehållstillstånd från Migrationsverket (2021). Migrationsvilja och individfaktorer är beräknade utifrån GWP på samma sätt som tidigare. Befolkningsstorlekar kommer från Världsbanken (2021).²¹

6.1 Iran

I Iran, som är ett folkrikt land med över 80 miljoner invånare, uppger 21 procent att de vill flytta till ett annat land. Det är mer än genomsnittet bland LMI-länder (17 procent), men inte anmärkningsvärt högt. Närmare hälften (44 procent) av dessa vill flytta till ett EU-land. Uppskattningsvis är det 1,3 miljoner människor i Iran som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjligheten, och denna siffra har mer än fördubblats jämfört med perioden 2011–2015. Sverige har också blivit mer populärt som destinationsland bland de iranier som vill flytta. Under perioden 2016–2021 var det 7 procent av de som ville emigrera som ville flytta till just Sverige. Motsvarande siffra 2011–2015 var 4 procent. I Iran är det alltså ganska många som vill lämna landet, och av dessa är det en relativt stor andel som vill till Sverige.

Sedan revolutionen i Iran 1979 har det varit många som lämnat landet. Hur många som har lämnat Iran är oklart, men det rör sig om flera miljoner människor. Enligt Hakimzadeh (2006) låg Sverige på fjärde plats (efter USA, Kanada och Tyskland) bland länder med störst andel befolkning som är född i Iran. År 2021 bodde det i Sverige 83 000 personer i Sverige som var födda i Iran, vilket gör Iran till det femte vanligaste födelselandet bland utlandsfödda svenskar. Därtill finns ett stort antal svenskar med en eller två föräldrar födda i Iran.

Iran har sedan 1979 präglats av förtryck av olika minoriteter. Minoriteter vad gäller religionstillhörighet, politiska åsikter, etnisk tillhörighet, och sexuell läggning är utsatta för svårt förtryck. Kvinnors och även barns rättigheter är

---

²¹ Anledningen till att vi inte analyserar hur individfaktorer i enskilda länder samvarierar med viljan att flytta till just Sverige är att de skulle baseras på alltför få respondenters svar.

också kraftigt begränsade. Förenta nationerna (FN) riktar hård kritik mot Iran för det förtryck och det våld som regimen utsätter befolkningen för och några nämnvärda framsteg tycks inte synas (FN 2021).

Den iranska diasporan är inte en homogen grupp. Direkt efter revolution var det många i den tidigare ekonomiska och politiska eliten som flydde landet. Likaså flydde många högutbildade. Sedan dess har många iranier med olika bakgrund flytt landet (Hakimzadeh 2006).

I GWP kan vi se att de i Iran som säger att de vill flytta till ett annat land utmärker sig mot befolkningen i övrigt genom att de är yngre, har familj i lägre utsträckning, i större utsträckning bor i städer, är mer högutbildade, har högre inkomst, är mindre religiösa och upplever mindre hälsoproblem än de som inte vill flytta (se Tabell 3). Det är alltså väsentligen samma mönster som vi såg bland alla som ville flytta från LMI-länder till ett annat land (se Tabell 2). Utmärkande i Iran är dock att de som vill flytta har tre gånger så hög inkomst som de som inte vill flytta, samt att nästan en tredjedel av de som vill emigrera har eftergymnasial utbildning och avsevärt färre uppger att de är religiösa.

Tabell 3 Iran

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	52	49
Ålder (år)	31	39
Ensamstående (%)	54	31
Har barn under 15 (%)	42	47
Bor i stad (%)	62	49
Grundskoleutbildning (%)	11	32
Gymnasieutbildning (%)	58	51
Eftergymnasial utbildning (%)	31	16
Inkomst per år (USD)	28 733	9 437
Religiös (%)	68	89
Livstillfredsställelse (0-10)	4,5	4,6
Hälsoproblem (%)	17	28
Antal observationer	857	3 132

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Om exempelvis situationen i Iran skulle förvärras eller om det skulle bli lättare för iranier att få uppehållstillstånd i Sverige, tyder dessa siffror på att ett stort antal relativt rika och välutbildade iranier potentiellt skulle kunna komma att söka sig till Sverige.

6.2 Kina

Kina är det land i vilket vi uppskattar att flest personer (1,4 miljoner) skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjligheten. Att det är så många personer beror framför allt på att Kina är ett så befolkningsrikt land. Det är en förhållandevis liten andel av Kinas befolkning som uppger att de vill flytta till ett annat land, endast 6 procent. Av dessa uppger i sin tur 2 procent att de vill flytta till Sverige, vilket är en fördubbling jämfört med perioden 2011–2015. Ett stort antal kineser flyttar tillfälligt till västvärlden för att studera eller jobba och lägger på så vis ofta grunden till ett liv i ett annat land än Kina. På senare år har dock även antalet personer från Kina som söker asyl i andra länder ökat (UNHCR 2022c).

I Sverige bor 37 000 personer som är födda i Kina. Av dessa har hälften kommit hit sedan 2008. Under 2020 beviljades drygt 3 600 uppehållstillstånd till kinesiska medborgare. Av dessa var nästan alla studerande, arbetande eller anhöriga.

Tabell 4 Kina

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	59	50
Ålder (år)	33	42
Ensamstående (%)	36	21
Har barn under 15 (%)	46	49
Bor i stad (%)	43	24
Grundskoleutbildning (%)	33	64
Gymnasieutbildning (%)	44	28
Eftergymnasial utbildning (%)	22	7
Inkomst per år (USD)	13 328	6 283
Religiös (%)	15	17
Livstillfredsställelse (0–10)	5,2	5,2
Hälsoproblem (%)	12	17
Antal observationer	718	11 044

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

I GWP kan vi se att de som uppger att de vill flytta till ett annat land permanent utmärker sig mot befolkningen i övrigt genom att de är yngre, har familj i lägre utsträckning, oftare bor i städer, är mer högutbildade, har högre inkomst, är mindre religiösa och upplever mindre hälsoproblem än de som inte vill flytta (se Tabell 4). Det är alltså, precis som för Iran, väsentligen samma mönster som vi såg bland alla som ville flytta till ett annat land i Tabell 2. Det som

---

utmärker Kina är att de som vill flytta i mycket högre utsträckning är välutbildade och mycket oftare bor i städer.

Vad gäller Kina så är det i dagsläget en relativt liten andel som vill flytta, men de som vill flytta är kraftigt positivt selekterade i termer av utbildning, både gymnasial och eftergymnasial. Öppnare gränser mellan Kina och västvärlden kan potentiellt leda till stora migrationsflöden trots den låga andelen som vill flytta eftersom Kina har en så pass stor befolkning.

6.3 Palestina

Palestina är det land i vilket Sverige är mest populärt som destinationsland. Det betyder att Palestina har den högsta andelen som vill flytta till Sverige bland de som vill flytta från sitt land (Figur 5). Det är 23 procent som anger att de skulle vilja flytta till ett annat land om de hade möjligheten, och av dessa uppger 10 procent att de vill till Sverige. Palestina är dock ett litet land med knappt 5 miljoner invånare. Många palestinier lever samtidigt på flykt i andra länder, ofta i närområdet och mer eller mindre under permanenta former, och det är värt att notera att dessa individers önskemål om var de vill leva inte fångas i GWP. Våra uppskattningar visar att 112 000 personer vill flytta från Palestina till Sverige. Vi ser också att Palestina är ett av de relativt få länder där Sverige har minskat i popularitet som destinationsland.

Genom att jämföra olika regioner i Palestina kan vi också konstatera att det finns stora skillnader inom landet. Exempelvis är andelen som skulle vilja flytta till ett annat land om de hade möjligheten 37 procent på Gazaremsan, jämfört med 16 procent på Västbanken. Andelen av de som vill emigrera som vill till Sverige är också avsevärt högre bland de som lever i Gaza (14 procent) jämfört med de på Västbanken (4 procent).

Palestinas historia präglas av konflikten med Israel och det faktum att en stor del av befolkningen befunnit sig och befinner sig på flykt. Palestina är erkänt som självständig stat av 138 av FN:s 193 medlemsländer, däribland Sverige men inte huvuddelen av EU-länderna. År 1948 inleddes ett arabisk-israeliskt krig i samband med den israeliska självständighetsförklaringen. I samband med striderna flydde och fördrevs såväl israeler som palestinier och flera hundra tusen palestinier levde därefter på flykt i grannländerna. I samband med sexdagarskriget flydde ytterligare över hundra tusen palestinier. Den israeliska ockupationen och konflikten med Israel har skadat Palestinas ekonomi. Förutsättningarna för att organisera ett fungerande samhälle är svåra i Palestina och fattigdomen är utbredd. Landet är därför kraftigt beroende av internationellt bistånd och Sverige har länge varit en betydelsefull givare till FN:s hjälporganisation för Palestinaflyktingar

(UNRWA). Enligt UNRWA (2022) finns det över 5 miljoner palestinier på flykt, varav nästan en tredjedel lever i flyktingläger inom landet eller i de närliggande länderna Jordanien, Libanon och Syrien. Det bor drygt 8 000 personer i Sverige som är födda i Palestina. Av dessa har fler än en fjärdedel beviljats uppehållstillstånd i Sverige av asylskäl efter 2014.

I GWP kan vi se att de som säger att de vill flytta från Palestina till ett annat land utmärker sig mot befolkningen i övrigt genom att det är vanligare att de är män, yngre, oftare är ensamstående men också något oftare har barn, är mer högutbildade, har lägre inkomst och är mindre nöjda med livet (se Tabell 5). Det är tydligt att de som vill flytta från Palestina lever under mycket svåra förhållanden.

Tabell 5 Palestina

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	61	46
Ålder (år)	27	36
Ensamstående (%)	57	40
Har barn under 15 (%)	78	72
Bor i stad (%)	77	70
Grundskoleutbildning (%)	16	30
Gymnasieutbildning (%)	72	63
Eftergymnasial utbildning (%)	12	7
Inkomst per år (USD)	1 940	2 428
Religiös (%)	97	98
Livstillfredsställelse (0-10)	4,0	4,9
Hälsoproblem (%)	17	24
Antal observationer	681	2 309

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Situationen i Palestina är mycket svår och ett stort antal palestinier är sedan lång tid redan på flykt i närområdet. Skillnaderna mellan de som vill stanna och de som vill flytta är inte så stor även om de som vill flytta till ett annat land tycks ha det ännu svårare än de som vill stanna.

6.4 Turkiet

Turkiet utmärker sig i vår analys så till vida att nästan en miljon (930 000) personer vill flytta till Sverige. Även i förhållande till landets befolkning på 84 miljoner invånare är det många som vill flytta till Sverige. Det är tydligt att Sverige har ökat i popularitet som destinationsland bland de som vill flytta

från Turkiet. Det är ungefär 23 procent som uppger att de vill flytta till ett annat land. Bland dessa har andelen som vill till Sverige ökat från cirka 3 till 5 procent. I antal innebär det en ökning med nästan 600 000 personer sedan perioden 2011–2015. Sveriges popularitet som destinationsland har alltså ökat kraftigt och det är ett stort antal personer som nu uppger att de skulle vilja flytta från Turkiet till Sverige om de hade möjligheten.

I Sverige bor det idag cirka 54 000 personer som är födda i Turkiet. Man kan säga att migrationsströmmen från Turkiet till Sverige har varit ganska jämn sedan 1970-talet och framåt.²² Sedan 2010 har dock antalet migranter från Turkiet ökat något. Under 2020 beviljades cirka 2 600 uppehållstillstånd i Sverige till personer med turkiskt medborgarskap. Ungefär en femtedel av dessa hade asylskäl och resten var arbetsmigranter, studenter eller anhöriga. Antalet asylsökande från Turkiet har ökat ytterligare efter 2016, vilket kan kopplas till de ökade politiska konflikter som präglat landet under senare år. Då migrationen från Turkiet till Sverige har pågått under en längre tid bor det i Sverige även ett stort antal barn till personer födda i Turkiet.

Tabell 6 Turkiet

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	54	48
Ålder (år)	34	41
Ensamstående (%)	57	34
Har barn under 15 (%)	33	36
Bor i stad (%)	79	65
Grundskoleutbildning (%)	18	36
Gymnasieutbildning (%)	65	54
Eftergymnasial utbildning (%)	16	10
Inkomst per år (USD)	9 515	8 268
Religiös (%)	65	83
Livstillfredsställelse (0–10)	5,1	5,4
Hälsoproblem (%)	11	19
Antal observationer	717	2 172

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

I GWP kan vi se att de personer i Turkiet som säger att de vill flytta till ett annat land utmärker sig mot befolkningen i övrigt genom att de är yngre,

²² För en mer ingående analys av migrationen från Turkiet till Sverige, se exempelvis Baser och Levin (2017).

---

ensamstående, oftare bor i städer, är mer högutbildade, har högre inkomst, är mindre religiösa och har hälsoproblem i lägre utsträckning (se Tabell 6).

De migranter som sannolikt kommer till Sverige från Turkiet under kommande år kan förväntas vara mindre religiösa, mer högutbildade och ha något högre inkomster än de som stannar i Turkiet. Skulle gränserna mellan Turkiet och EU eller Sverige öppnas upp kan antalet personer från Turkiet som tar steget att flytta till ett EU-land eller till Sverige bli stort.²³ Det är trots allt närmare 18 miljoner människor som skulle vilja flytta ifrån Turkiet om de hade möjligheten.

6.5 Ryssland

Ryssland är ett stort land med en befolkning på över 140 miljoner invånare. Av dessa uppger 19 procent att de vill flytta till ett annat land, varav närmare 3 procent till Sverige. I antal innebär det att cirka 700 000 ryssar vill flytta till Sverige. Det är en betydande ökning sedan perioden 2011–2015 då runt en halv miljon ryssar ville till Sverige. Det ska noteras att de senaste siffrorna är från 2021, det vill säga innan den fullskaliga ryska invasionen av Ukraina hade påbörjats. Av allt att döma tycks dock viljan att lämna Ryssland ha ökat sedan kriget inleddes.

I Sverige bor det för närvarande drygt 23 000 personer som är födda i Ryssland. År 2020 beviljades cirka 1 400 uppehållstillstånd i Sverige till ryska medborgare. Knappt 100 av dessa hade asylskäl. Resten fick uppehållstillstånd på grund av arbete, studier eller som anhöriga.

I GWP kan vi se att de ryssar som säger att de vill flytta till ett annat land utmärker sig mot befolkningen i övrigt genom att de framför allt är yngre, oftare bor i städer, är något mer högutbildade, har högre inkomst, är mindre religiösa och har bättre hälsa (se Tabell 7).

Utifrån statistiken kan vi gissa att det framför allt är yngre personer med mindre traditionella värderingar som uppger att de vill flytta från Ryssland till ett annat land. För tillfället påverkas ryska befolkningen i stor utsträckning av kriget i Ukraina och sanktionerna mot Ryssland. Hur dessa händelser har och kommer att påverka migrationsviljan i Ryssland är det svårt att sia om. Det är också oklart i vilken utsträckning Sverige eller andra länder på sikt kommer att underlätta för ryssar som vill lämna landet att få uppehållstillstånd. Kriget mellan Ryssland och Ukraina visar tydligt hur svårt det är att göra prognoser

---

²³ Via Turkiet kommer också ett betydande antal personer från till exempel Irak och Syrien som först har tagit sig till Turkiet och sedan vidare till andra länder, däribland Sverige.

över framtida migrationsflöden och hur snabbt förutsättningarna kan förändras.

Tabell 7 Ryssland

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	49	43
Ålder (år)	33	47
Ensamstående (%)	63	49
Har barn under 15 (%)	36	31
Bor i stad (%)	52	41
Grundskoleutbildning (%)	14	14
Gymnasieutbildning (%)	55	61
Eftergymnasial utbildning (%)	30	24
Inkomst per år (USD)	10 042	8 412
Religiös (%)	29	38
Livstillfredsställelse (0–10)	5,5	5,6
Hälsoproblem (%)	19	34
Antal observationer	1 888	8 749

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

6.6 Ukraina

Att vi avslutningsvis väljer att titta närmare på Ukraina beror förstås på att kriget i Ukraina har föranlett en mycket kraftig flyktingström från landet (Andersson och Wadensjö 2022). Enligt Migrationsverkets huvudscenario beräknas 55 000 personer från Ukraina söka skydd i Sverige under 2022 och 15 000 personer under 2023 (Migrationsverket 2022). I november 2022, det vill säga 9 månader efter krigsutbrottet i februari 2022, hade 48 000 ukrainare sökt skydd i Sverige (UNHCR 2022a). Samtidigt har totalt 8 miljoner människor flytt från Ukraina till dess grannländer och andra länder i Europa (UNHCR 2022a). Enligt Elinder, Erixson och Hammar (2022a, 2022b), där vi också använder data från GWP, kan så många som 12 miljoner ukrainare potentiellt komma att fly från landet på grund av kriget.

Enligt våra uppskattningar vill 31 procent av ukrainarna flytta permanent till ett annat land.²⁴ Av dessa vill närmare 2 procent flytta till Sverige, vilket motsvarar 230 000 individer. Sverige har ökat i popularitet som

²⁴ Siffrorna skiljer sig något från de i Elinder, Erixson och Hammar (2022a, 2022b) eftersom de utgår från genomsnitt för hela perioden 2007–2021 medan vi här utgår från perioden 2016–2021.

destinationsland bland ukrainare jämfört med perioden 2011–2015. Antalet som vill till Sverige har mer än tredubblats.

De senaste siffrorna vi har kommer från 2021, det vill säga innan det fullskaliga kriget bröt ut. På vilket sätt de som nu lämnar landet skiljer sig från de som tidigare uppgett att de vill lämna är svårt att säga. Samtidigt vet vi att de allra flesta som hittills har flytt är kvinnor och barn. Vuxna män har värnplikt och tillåts för närvarande inte lämna landet.

Redan innan kriget bröt ut i Ukraina, levde en stor del av folket under svåra ekonomiska förhållanden. Viljan att flytta till ett EU-land har varit stor bland många. Hur migrationsströmmarna från och tillbaka till Ukraina kommer att se ut under de närmaste åren är mycket svårt att förutspå och beror förstas på hur kriget utvecklas och hur situationen i Ukraina ser ut efter krigets slut.

I GWP kan vi se att de som säger att de vill flytta från Ukraina till ett annat land inte utmärker sig avsevärt från de som vill stanna (se Tabell 8). Det mest utmärkande är att de är yngre, oftare har barn, har något högre utbildning och inkomst, är mindre religiösa och har bättre hälsa.

Tabell 8 Ukraina

Individfaktorer	Vill flytta	Vill stanna
Man (%)	49	41
Ålder (år)	37	52
Ensamstående (%)	47	43
Har barn under 15 (%)	42	31
Bor i stad (%)	45	37
Grundskoleutbildning (%)	7	15
Gymnasieutbildning (%)	68	67
Eftergymnasial utbildning (%)	24	17
Inkomst per år (USD)	6 038	5 402
Religiös (%)	42	50
Livstillfredsställelse (0–10)	4,9	4,5
Hälsoproblem (%)	25	42
Antal observationer	1 383	3 290

Anmärkning: Se avsnitt 5.6 för variabeldefinitioner.

Källa: Egna beräkningar utifrån GWP.

Kriget i Ukraina har gjort att många miljoner människor tvingats på flykt. EU aktiverade under våren massflyktsdirektivet, vilket gör att alla ukrainska flyktingar kan få uppehållstillstånd i EU i minst två år. Aktiverandet av massflyktsdirektivet kan förklara varför de flesta av de ukrainska flyktingarna

---

har sökt sig till något EU-land. Om de som redan har flytt eller de som kan förväntas lämna landet under de kommande åren är representativa för de som uppger att de vill flytta till ett annat land så kan vi förvänta oss att de är relativt lika befolkningen i övrigt. Än så länge är det dock främst kvinnor och barn som har lämnat landet.

---

7. Avslutning och lärdomar

I många av världens LMI-länder vill en stor andel flytta till andra länder och då främst till höginkomstländer. Data från den globala intervjuundersökningen GWP för åren 2016–2021 visar att närmare 800 miljoner människor bär en önskan om att flytta från LMI-länder till rikare länder. Av dessa vill nästan 200 miljoner personer flytta till ett EU-land varav 10 miljoner till just Sverige.

Andelen av befolkningen i världens LMI-länder som vill flytta till ett annat land har ökat jämfört med perioden 2011–2015. Andelen av de som skulle vilja emigrera till ett EU-land har också ökat, från 22 till 25 procent. Därtill har Sveriges popularitet ökat bland de som uppger att de vill flytta till EU, från 4 till 5 procent.

Hur många människor som vill flytta från ett visst land beror både på hur stor andel av befolkningen som vill flytta och på hur stor befolkning landet har. I vissa stora länder ser vi att endast en liten andel uppger en önskan om att flytta, medan det i andra stora länder är en hög andel som skulle vilja lämna landet om de hade möjligheten. I exempelvis Indonesien uppger endast 2 procent att de vill flytta medan motsvarande siffra i Nigeria är 52 procent. Båda länderna är folkrika och invånarna är utsatta för både naturkatastrofer och politisk instabilitet som snabbt kan leda till försämrade levnadsvillkor. I Indonesien är det dock få som vill flytta till ett annat land och en försvinnande liten andel som vill till Sverige, så trots att Indonesien har fler än 270 miljoner invånare bedömer vi det som osannolikt att Sverige kommer se betydande migrationsströmmar från Indonesien framöver. I Nigeria å andra sidan, där många vill flytta och Sverige är ett relativt populärt destinationsland, kan en plötslig försämring av levnadsvillkoren potentiellt leda till en stor ökning av antalet migranter.

Dessa exempel, liksom erfarenheterna från Syrien och Ukraina, visar på värdet av att kartlägga och förstå hur migrationsviljan ser ut i olika länder. Med sådana kunskaper kan vi lättare identifiera de länder där en plötslig försämring av levnadsvillkoren kan tänkas öka migrationsflödet till Sverige. De kan också ge bättre förståelse för från vilka länder vi kan förvänta oss att se ökad migration om Sverige skulle göra generella lättnader i sin migrationspolitik.

Migration är dock till sin natur svår att förutspå då den bestäms av komplexa processer både på individ- och landnivå. Även om GWP kan ge viktiga insikter så är intervjuundersökningar av det här slaget samtidigt behäftade med en rad

---

problem och begränsningar. En viktig begränsning är förstås att våra analyser primärt baseras på en enda enkel fråga: *"Om du hade möjlighet, skulle du vilja flytta till ett annat land permanent eller skulle du föredra att bo kvar här?"* Hur människor i olika kulturer och delar av världen tolkar en sådan fråga kan förstås skilja sig åt, vilket kan utgöra ett problem vid exempelvis jämförelser mellan länder. Icke desto mindre är vi av uppfattningen att analyser av denna fråga kan utgöra en viktig kunskapskälla för den som vill förstå migrationsbeslut och migrationsflöden, vilket vi diskuterar vidare nedan.

Ett av huvudresultaten i denna rapport är att i fem länder (Kina, Iran, Turkiet, Irak och Ryssland) finns det sammanlagt cirka 5 miljoner människor som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjligheten. Att det är många i Kina beror framför allt på Kinas stora befolkning, snarare än andelen som vill till Sverige. I Iran, Turkiet, Irak och Ryssland beror dock de höga talen på en kombination av att de är folkrika länder och att relativt många vill flytta till Sverige. Vi ser även att antalet som vill till Sverige från Kina, Iran, Turkiet och Ryssland har ökat kraftigt sedan 2011–2015.

Vi ser också att Sverige är särskilt populärt som destinationsland i några länder med relativt få invånare, till exempel Palestina, Somalia, Serbien, Bosnien och Hercegovina, och Montenegro. Det innebär att även om andelen som vill till Sverige är relativt hög, så bedömer vi det som osannolikt att det skulle kunna uppstå väldigt stora migrationsströmmar från dessa länder.

Överlag ser vi att EU-länderna är populära som destinationsländer för människor i LMI-länder som gränsar till EU. I länder som har tydliga historiska och kulturella kopplingar till EU-länder ser vi också en större vilja att flytta till ett EU-land. Dessa mönster ligger väl i linje med tidigare lärdomar från migrationsforskningen.

När vi studerar hur de som vill flytta från sina hemländer skiljer sig från de som föredrar att stanna kvar ser vi att män är överrepresenterade bland de som vill flytta. Vi ser också att de som vill flytta ofta är yngre, mer sällan har bildat familj, tenderar att bo i städer, är mer välutbildade, har högre inkomster, är mindre benägna att se sig själva som religiösa, och mer sällan upplever hälsoproblem. Dessa mönster ser ungefär likadana ut bland de som vill flytta till EU och de som vill specifikt till Sverige. De som uppger att de vill till Sverige sticker dock ut i att de betydligt oftare uppger att de har hälsoproblem och att de mer sällan är religiösa. De tenderar också att ha något lägre inkomst samt ha familj i högre utsträckning.

I skrivande stund listar UNHCR (2022d) flyktingkriser i 15 olika områden i världen. Och i flera andra områden kan en kris snabbt utvecklas. Pakistan

---

drabbades till exempel nyligen av mycket svåra översvämningar. Hur situationen där utvecklas är osäkert. Samtidigt ser vi att det är en mycket liten andel av befolkningen i Pakistan som vill flytta till något annat land och att Sverige inte är ett särskilt populärt destinationsland bland dessa. I Nigeria å andra sidan, där svåra konflikter pågår, är det enligt våra analyser 260 000 personer som skulle vilja flytta till Sverige om de hade möjlighet.

Att kartlägga hur migrationsviljan i världen ser ut är enligt vår uppfattning viktigt för att bättre kunna förutsäga och planera inför framtida migrationsströmmar. Samtidigt är denna forskning i sin linda. Vi behöver fler olika mått på migrationsvilja, till exempel hur stark migrationsviljan är, huruvida man har reella planer på att flytta och hur långt man i så fall har kommit i planerna, samt information om de underliggande motiven. Det skulle också vara värdefullt att bättre förstå hur migrationsvilja och migrationsplaner förändras under en pågående kris, både bland de som är kvar i landet och bland de som redan lämnat. Till exempel vet vi väldigt lite om önskemålen hos de många miljoner människor som redan är på flykt i världen. Förhoppningsvis kommer vi att se stora framsteg i kunskapen om hur individers migrationsbeslut formeras så att vi bättre kan förstå och hantera framtidens migrationsströmmar.

Referenser

Adema, J., C. G. Aksoy och P. Poutvaara (2022). Mobile Internet access and the desire to emigrate. *CESifo Working Paper* No. 3758.

Agadjanian, V., L. Nedoluzhko och G. Kumskov (2008). Eager to leave? Intentions to migrate abroad among young people in Kyrgyzstan. *International Migration Review* 42(3): 620–651.

Andersson, H. och K. Jutvik (2019). Påverkar nationell migrationspolitik flyktingflöden? *Ekonomisk Debatt* 47(3): 5–17.

Andersson, F. W. och E. Wadensjö (2022). Migrants from Ukraine and Belarus living in Sweden before the war. *IZA Discussion Paper* No. 15642.

Aslany, M., J. Carling, M. B. Mjelva och T. Sommerfelt. (2021). *Systematic Review of Determinants of Migration Aspirations*. QuantMig Project Deliverable D2.2. Southampton: University of Southampton.

Baser, B. och P. T. Levin (red.) (2017). *Migration from Turkey to Sweden: Integration, Belonging and Transnational Community*. London: I.B. Tauris.

Becerra, D., M. Gurrola, C. Ayón, D. Androff, J. Krysik, K. Gerdes, L. Moya-Salas och E. Segal (2010). Poverty and other factors affecting migration intentions among adolescents in Mexico. *Journal of Poverty* 14(1): 1–16.

Bijak, J. (2016). *Migration forecasting: Beyond the Limits of Uncertainty*. GMDAC Data Briefing Series Issue No. 6. Geneva: IOM's Global Migration Data Analysis Centre.

Borevi, K. (2018). *Familj, medborgarskap, migration: Sveriges politik för anhörginvandring i ett jämförande perspektiv*. Delmi Rapport 2018:5. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.

Borjas, G. J. (1987). Self-selection and the earnings of immigrants. *American Economic Review* 77(4): 531–553.

Borjas, G. J. (1989). Economic theory and international migration. *International Migration Review* 23(3): 457–485.

Burrone S., B. D'Costa och G. Holmqvist (2018). *Child-Related Concerns and Migration Decisions: Evidence from the Gallup World Poll*. Innocenti Working Paper 2018-17. Florence: UNICEF Office of Research.

-
- Byström, M. och P. Frohnert (2017). *Invandringens historia: Från "folkhemmet" till dagens Sverige*. Delmi Kunskapsöversikt 2017:5. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Calleman, C. och P. H. Olsson (red.) (2015). *Arbetskraft från hela världen: Hur blev det med 2008 års reform?* Delmi Rapport 2015:9. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Carling, J. (2002). Migration in the age of involuntary immobility: Theoretical reflections and Cape Verdean experiences. *Journal of Ethnic and Migration Studies* 28(1): 5–42.
- Carling, J. (2014). The role of aspirations in migration. *Determinants of International Migration*. Oxford: International Migration Institute.
- Carling, J. (2017). How does migration arise? *Ideas to Inform International Cooperation on Safe, Orderly and Regular Migration*. Geneva: International Organization for Migration.
- Carling, J., C. Menjivar och L. Schmalzbauer (2012). Central themes in the study of transnational parenthood. *Journal of Ethnic and Migration Studies* 38(2): 191–217.
- Carling, J. och K. Schewel (2018). Revisiting aspiration and ability in international migration. *Journal of Ethnic and Migration Studies* 44(6): 945–963.
- Chassamboulli, A. och G. Peri (2015). The labor market effects of reducing the number of illegal immigrants. *Review of Economic Dynamics* 18(4): 792–821.
- Chort, I. (2014). Mexican migrants to the US: What do unrealized migration intentions tell us about gender inequalities? *World Development* 59: 535–552.
- Collier, P. (2013). *Exodus: How Migration is Changing Our World*. Oxford: Oxford University Press.
- Creighton, M. J. (2013). The role of aspirations in domestic and international migration. *Social Science Journal* 50(1): 79–88.
- Crisan, E. L., C. Crisan-Mitra och C. Dragos (2019). The impact on migration intentions of perceived corruption at the organizational and country level in Romania. *Eastern European Economics* 57(5): 430–455.
- Czaika, M., J. Bijak och T. Prike (2021). Migration decision-making and its key dimensions. *Annals of the American Academy of Political and Social Science* 697(1): 15–31.

---

van Dalen, H. P., G. Groenewold och J. J. Schoorl (2005). Out of Africa: What drives the pressure to emigrate? *Journal of Population Economics* 18: 741–778.

van Dalen, H. P. och K. Henkens (2013). Explaining emigration intentions and behaviour in the Netherlands, 2005–10. *Population Studies* 67(2): 225–241.

Dao, T. H, F. Docquier, C. Parsons och G. Peri (2018). Migration and development: Dissecting the anatomy of the mobility transition. *Journal of Development Economics* 132: 88–101.

Detlefsen, L., T. Heidland och C. Schneiderheinze (2022). What explains people's migration aspirations? Experimental evidence from sub-Saharan Africa. *SSRN Working Paper*.

Disney, G., A. Wisniowski, J. J. Forster, P. W. F. Smith och J. Bijak (2015). *Evaluation of Existing Migration Forecasting Methods and Models*. Report for the Migration Advisory Committee. Southampton: University of Southampton.

Docquier, F., Ç. Ozden och G. Peri (2014). The labour market effects of immigration and emigration in OECD countries. *Economic Journal* 124(579): 1106–1145.

Dustmann, C. och A. Okatenko (2014). Out-migration, wealth constraints, and the quality of local amenities. *Journal of Development Economics* 110: 52–63.

Elinder, M., O. Erixson och O. Hammar (2022a). *Hur många kommer fly från Ukraina och vilka EU-länder kommer de söka sig till?* Delmi Policy Brief 2022:3. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.

Elinder, M., O. Erixson och O. Hammar (2022b). Where would Ukrainian refugees go if they could go anywhere? *International Migration Review*.

Eriksson, S. och D.-O. Rooth (2022). *God svenska: Vägen till arbete för utrikes födda?* SNS Forskningsrapport. Stockholm: SNS Förlag.

Esipova, N., J. Ray och A. Pugliese (2011). *Gallup World Poll: The Many Faces of Global Migration*. IOM Migration Research Series. No. 43. Geneva: International Organization for Migration.

Förenta nationerna (FN) (2021). *Situation of Human Rights in the Islamic Republic of Iran: Report of the Secretary-General*. United Nations General Assembly A/76/268.

Gallup (2021). *Worldwide Research Methodology and Codebook*. Updated October 2021. Washington: Gallup.

-
- Gallup (2022). *How Does the Gallup World Poll Work? Measures the Attitudes and Behaviors of the World's residents*. Gallup Methodology. <https://www.gallup.com/178667/gallup-world-poll-work.aspx> (2022-09-10).
- Golovics, J. (2020). The role of loyalty in migration intentions: Theory and evidence from the EU. *Society and Economy* 42(2): 172–192.
- de Haas, H. (2021). A theory of migration: The aspirations-capabilities framework. *Comparative Migration Studies* 9:8.
- de Haas, H., S. Castles och M. J. Miller (2020). *The age of migration: International population movements in the modern world*. London: Guilford Press.
- Hakimzadeh, S. (2006). Iran: A vast diaspora abroad and millions of refugees at home. *Migration Information Source*. Online Journal of the Migration Policy Institute.
- Hatton, T. J. (2020). Asylum migration to the developed world: Persecution, incentives, and policy. *Journal of Economic Perspectives* 34(1): 75–93.
- Haug, S. (2008). Migration networks and migration decision-making. *Journal of Ethnic and Migration Studies* 34(4): 585–605.
- Hooijen, I., C. Meng och J. Reinold (2020). Be prepared for the unexpected: The gap between (im)mobility intentions and subsequent behaviour of recent higher education graduates. *Population, Space and Place* 26(5): e2313.
- Huber, M., T. Nikolka, P. Poutvaara, A.-M. Sommerfeld och S. Uebelmesser (2022). Migration aspirations and intentions. *CESifo Working Paper* No. 9708.
- International Organization for Migration (IOM) (2021). *World Migration Report 2022*. Genève: IOM UN Migration.
- de Jong, G. F. (2000). Expectations, gender, and norms in migration decision-making. *Population Studies* 54: 307–319.
- Jonsson, J. O., C. Mood och G. Treuter (2022). *Integration bland unga: En mångkulturell generation växer upp*. Stockholm: Makadam.
- Jörum, E. L. (2015). *Valet och vägen: En intervjustudie med nyanlända syrier i Sverige*. Delmi Rapport 2015:8. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Lee, E. S. (1966). A theory of migration. *Demography* 3(1): 47–57.

-
- Lovo, S. (2014). Potential migration and subjective well-being in Europe. *IZA Journal of Migration* 3: 24.
- Mengiste, T. A. och E. Olsson (2019). *Från Afrikas horn till Sverige: Smuggling, informella nätverk och diasporans engagemang*. Delmi Rapport 2019:2. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Migali, S. och M. Scipioni (2018). *A Global Analysis of Intentions to Migrate*. European Commission. JRC Technical Report JRC111207.
- Migali, S. och M. Scipioni (2019). Who's about to leave? A global survey of aspirations and intentions to migrate. *International Migration* 57(5): 181–200.
- Migrationsverket (2021). *Översikt av beviljade uppehållstillstånd 2009–2020*. Statistik: Beviljade uppehållstillstånd översikter. <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Statistik/Beviljade-uppehallstillstand-oversikter.html> (2022-09-09).
- Migrationsverket (2022). *Utdraget krig i Ukraina ger ökade kostnader för mottagandet*. Nyhetsarkiv: 2022-07-29. <https://www.migrationsverket.se/Om-Migrationsverket/Pressrum/Nyhetsarkiv/Nyhetsarkiv-2022/2022-07-29-Utdraget-krig-i-Ukraina-ger-okade-kostnader-for-mottagandet.html> (2022-09-19).
- Milasi, S. (2020). What drives youth's intention to migrate abroad? Evidence from international survey data. *IZA Journal of Development and Migration* 11:12.
- Neumayer, E. (2004). Asylum destination choice: What makes some West European countries more attractive than others? *European Union Politics* 5(2): 155–180.
- Passaris, C. (1989). Immigration and the evolution of economic theory. *International migration* 27(4): 525–542.
- Pissarides, C. A. (2000). *Equilibrium Unemployment Theory*. Cambridge: MIT Press.
- Puranen, B. (2019). *Med migranternas röst: Den subjektiva integrationen*. Forskningsrapport 2019/2. Stockholm: Institutet för framtidsstudier.
- Puranen, B. (2021). *Med migranternas röst II: Hur blir man värmlänning?* Stockholm: Institutet för framtidsstudier.
- Ravenstein, E. G. (1885). The laws of migration. *Journal of the Statistical Society of London* 48(2): 167–235.

-
- Ruysen, I. och S. Salomone (2018). Female migration: A way out of discrimination? *Journal of Development Economics* 130: 224–241.
- SCB (2022). *Utrikes födda i Sverige*. Statistikmyndigheten: Hitta statistik. <https://www.scb.se/hitta-statistik/sverige-i-siffror/manniskorna-i-sverige/utrikes-fodda/> (2022-11-18).
- Shakra, M. och J. Szalanska (2020). *Refugee Protection Sweden Country Report*. RESPOND Working Paper 2020/32.
- Sjaastad, L. A. (1962). The costs and returns of human migration. *Journal of Political Economy* 70(5): 80–93.
- Skeldon, R. (1990). *Population Mobility in Developing Countries: A Reinterpretation*. London: Belhaven Press.
- SOU (2020:54). *En långsiktig hållbar migrationspolitik*. Betänkande av Kommittén om den framtida svenska migrationspolitiken (Migrationskommittén). Stockholm: Justitiedepartementet.
- Stark, O. och D. E. Bloom (1985). The new economics of labor migration. *American Economic Review* 75(2): 173–178.
- Thalberg, S. och L. Liljeberg (2022). *Nyanländas integration: En enkätstudie om språkstuderandes erfarenheter av livet i Sverige*. Delmi Rapport 2022:8. Stockholm: Delegationen för Migrationsstudier.
- Tibajev, A., I. Vartanova, S. Puthoopparambil, B. Essén och P. Strimling (2022). The social values of newly arrived immigrants in Sweden. *PLoS ONE* 17(11): e0278125.
- Tjaden, J., D. Auer och F. Laczko (2019). Linking migration intentions with flows: Evidence and potential use. *International Migration* 57(1): 36–57.
- UNHCR (2022a). *Ukraine Refugee Situation*. Operational Data Portal. <https://data.unhcr.org/en/situations/ukraine> (2022-11-18).
- UNHCR (2022b). *Syria Emergency*. UN Refugee Agency. <https://www.unhcr.org/syria-emergency.html> (2022-09-12).
- UNHCR (2022c). *Refugee Data Finder*. UN Refugee Agency. <https://www.unhcr.org/refugee-statistics/> (2022-09-16).
- UNHCR (2022d). *Emergencies*. UN Refugee Agency. <https://www.unhcr.org/emergencies.html> (2022-09-12).

UNRWA (2022). *Palestine Refugees*. United Nations Relief and Works Agency for Palestine Refugees in the Near East. <https://www.unrwa.org/palestine-refugees> (2022-09-19).

Världsbanken (2021). *World Development Indicators*. World Bank: DataBank. <https://databank.worldbank.org/source/world-development-indicators> (2022-09-12).

Wadensjö, E. (2012). *Framtidens migration*. Underlagsrapport 5 till Framtidskommissionen. Stockholm: Statsrådsberedningen.

Willekens, F. (2017). The decision to emigrate: A simulation model based on the theory of planned behaviour. *Agent-Based Modelling in Population Studies: Springer Series on Demographic Methods and Population Analysis* 41: 257–299.

Willekens, F., D. Massey, J. Raymer och C. Beauchemin (2016). International migration under the microscope. *Science* 352(6288): 897–899.

Appendix

Tabell 9. LMI-länder som ingår i undersökningen.

Land	Vill flytta	Till EU	Till Sverige		Befolkning	Urval
	Andel	Antal	Antal	Förändring	Miljoner invånare	Antal personer
Afghanistan	33%	3 463 000	310 000	+161 000	39	3 000
Albanien	58%	977 000	29 000	+11 000	3	5 000
Algeriet	37%	9 926 000	119 000	+100 000	44	4 000
Argentina	23%	4 930 000	16 000	+9 000	45	5 000
Armenien	37%	363 000	4 000	-7 000	3	4 000
Azerbajdzjan	22%	595 000	17 000	-14 000	10	4 000
Bahrain	20%	34 000	2 000	+1 000	2	2 000
Bangladesh	20%	2 720 000	<1 000	-118 000	165	3 000
Belarus	30%	1 229 000	70 000	+42 000	9	4 000
Benin	35%	1 316 000	<1 000	+/-0	12	4 000
Bolivia	29%	1 011 000	23 000	+7 000	12	5 000
Bosnien och Hercegovina	35%	829 000	69 000	-6 000	3	5 000
Botswana	18%	27 000	1 000	+/-0	2	3 000
Brasilien	30%	21 684 000	195 000	-114 000	213	6 000
Burkina Faso	28%	1 446 000	<1 000	-1 000	21	4 000
Centralafrikanska republiken	31%	322 000	2 000	+2 000	5	2 000
Colombia	35%	5 351 000	47 000	+12 000	51	5 000
Costa Rica	28%	293 000	11 000	+9 000	5	5 000
Dominikanska republiken	51%	943 000	2 000	-1 000	11	5 000
Ecuador	32%	1 933 000	13 000	+8 000	18	5 000
Egypten	24%	3 280 000	69 000	+41 000	102	4 000
El Salvador	50%	667 000	15 000	+1 000	6	4 000
Elfenbenskusten	38%	4 295 000	17 000	-2 000	26	3 000
Etiopien	28%	759 000	192 000	+28 000	115	3 000
Filippinerna	13%	960 000	58 000	+58 000	110	4 000
Förenade Arabemiraten	19%	190 000	16 000	+4 000	10	8 000
Gabon	46%	316 000	<1 000	+/-0	2	3 000
Gambia	41%	298 000	38 000	N/A	2	2 000
Georgien	21%	351 000	6 000	+2 000	4	4 000
Ghana	53%	3 503 000	51 000	+51 000	31	4 000
Guatemala	32%	941 000	14 000	+14 000	17	4 000
Guinea	43%	2 255 000	<1 000	-2 000	13	4 000
Haiti	65%	759 000	<1 000	-4 000	11	1 000
Honduras	48%	1 233 000	3 000	+/-0	10	4 000
Hongkong	33%	142 000	25 000	+/-0	7	3 000
Indien	7%	5 434 000	323 000	+323 000	1 380	12 000

Land	Vill flytta	Till EU	Till Sverige		Befolkning	Urval
	Andel	Antal	Antal	Förändring	Miljoner invånare	
Indonesien	2%	1 546 000	<1 000	+/-0	274	3 000
Irak	35%	4 689 000	797 000	-174 000	40	3 000
Iran	21%	7 864 000	1 305 000	+743 000	84	4 000
Jamaica	39%	24 000	1 000	+1 000	3	1 000
Jemen	22%	242 000	108 000	+87 000	30	3 000
Jordanien	35%	458 000	97 000	+39 000	10	4 000
Kambodja	20%	167 000	7 000	+7 000	17	4 000
Kamerun	34%	2 922 000	11 000	-22 000	27	4 000
Kazakstan	21%	630 000	7 000	-2 000	19	4 000
Kenya	27%	1 520 000	90 000	-49 000	54	4 000
Kina	6%	14 948 000	1 431 000	+783 000	1 387	12 000
Kirgizistan	15%	175 000	6 000	+5 000	7	4 000
Komorererna	59%	313 000	<1 000	+/-0	1	1 000
Kongo-Brazzaville	47%	1 014 000	3 000	+1 000	6	4 000
Kongo-Kinshasa	50%	16 163 000	179 000	+108 000	90	2 000
Kosovo	52%	483 000	40 000	+15 000	2	4 000
Kuwait	26%	119 000	14 000	+7 000	4	3 000
Laos	5%	29 000	<1 000	+/-0	7	1 000
Lesotho	29%	11 000	<1 000	+/-0	2	2 000
Libanon	35%	807 000	94 000	+27 000	7	4 000
Liberia	71%	230 000	3 000	+1 000	5	3 000
Libyen	30%	585 000	18 000	-28 000	7	3 000
Madagaskar	12%	2 190 000	<1 000	+/-0	28	3 000
Malawi	29%	272 000	8 000	+/-0	19	4 000
Malaysia	7%	282 000	<1 000	-10 000	32	1 000
Maldiverna	29%	19 000	<1 000	N/A	1	1 000
Mali	20%	1 505 000	<1 000	-2 000	20	4 000
Marocko	31%	7 360 000	274 000	+155 000	37	4 000
Mauretanien	31%	535 000	1 000	+1 000	5	3 000
Mauritius	24%	81 000	<1 000	+/-0	1	4 000
Mexiko	28%	9 081 000	45 000	+33 000	129	5 000
Moçambique	20%	1 480 000	14 000	+11 000	31	2 000
Moldavien	40%	658 000	7 000	+4 000	3	5 000
Mongoliet	26%	150 000	37 000	+13 000	3	3 000
Montenegro	27%	75 000	9 000	+1 000	1	4 000
Myanmar	5%	47 000	<1 000	+/-0	54	4 000
Namibia	23%	138 000	7 000	+5 000	3	2 000
Nepal	10%	153 000	<1 000	+/-0	29	3 000
Nicaragua	31%	509 000	12 000	+/-0	7	4 000
Niger	20%	444 000	<1 000	+/-0	24	3 000
Nigeria	52%	12 852 000	262 000	+163 000	206	4 000
Nord-makedonien	37%	441 000	36 000	-11 000	2	5 000
Pakistan	7%	642 000	<1 000	-80 000	221	4 000
Palestina	23%	350 000	112 000	-8 000	5	3 000
Panama	13%	153 000	3 000	+3 000	4	4 000

Land	Vill flytta	Till EU	Till Sverige		Befolkning	Urval
	Andel	Antal	Antal	Förändring	Miljoner invånare	
Paraguay	18%	445 000	<1 000	-2 000	7	4 000
Peru	35%	3 400 000	45 000	+21 000	33	4 000
Rwanda	10%	235 000	8 000	+5 000	13	3 000
Ryssland	19%	12 027 000	698 000	+190 000	144	11 000
Saudiarabien	17%	659 000	145 000	+108 000	35	4 000
Senegal	38%	3 361 000	1 000	-9 000	17	4 000
Serbien	27%	1 129 000	120 000	-10 000	7	5 000
Sierra Leone	73%	496 000	7 000	+6 000	8	4 000
Singapore	16%	61 000	2 000	-2 000	6	4 000
Somalia	17%	733 000	170 000	+29 000	16	1 000
Sri Lanka	19%	818 000	27 000	+15 000	22	2 000
Swaziland	30%	31 000	<1 000	+/-0	1	1 000
Sydafrika	27%	2 628 000	11 000	-23 000	59	3 000
Sydsudan	31%	109 000	4 000	+1 000	11	2 000
Tadzjikistan	13%	147 000	<1 000	-5 000	10	4 000
Taiwan	23%	554 000	62 000	+39 000	24	4 000
Tanzania	12%	598 000	53 000	-65 000	60	4 000
Tchad	21%	845 000	<1 000	+/-0	16	3 000
Thailand	4%	555 000	96 000	+79 000	70	3 000
Togo	48%	1 315 000	4 000	+4 000	8	4 000
Trinidad och Tobago	24%	12 000	<1 000	+/-0	1	<1 000
Tunisien	35%	2 276 000	40 000	+27 000	12	3 000
Turkiet	23%	7 781 000	931 000	+587 000	84	3 000
Turkmenistan	17%	127 000	3 000	+2 000	6	4 000
Uganda	39%	1 499 000	77 000	-121 000	46	4 000
Ukraina	31%	7 971 000	232 000	+157 000	44	5 000
Uruguay	24%	371 000	8 000	+7 000	3	4 000
Uzbekistan	2%	117 000	3 000	+3 000	34	4 000
Venezuela	36%	2 107 000	9 000	+7 000	28	5 000
Vietnam	16%	1 463 000	<1 000	-11 000	97	2 000
Zambia	30%	367 000	21 000	+/-0	18	4 000
Zimbabwe	28%	216 000	8 000	+8 000	15	4 000

Anmärkning: Beräkningar baserade på GWP 2016–2021, om inte annat anges. Förändring avser förändring i genomsnittligt antal som vill till Sverige mellan perioderna 2011–2015 och 2016–2021. Befolkning avser 2020, data från Världsbanken (2021). Urval är det totala antalet respondenter per land i GWP 2016–2021. Alla siffror avrundade till närmaste tusental.
Källa: Egen sammanställning från GWP.

Förteckning över tidigare publikationer

Rapport och Policy Brief 2014:1, *Radikala högerpartier och attityder till invandring i Europa*, Mikael Hjerm och Andrea Bohman.

Rapport och Policy Brief 2015:1, *Internationell migration och remitteringar i Etiopien*, Lisa Andersson.

Kunskapsöversikt 2015:2, *Politiska remitteringar*, Emma Lundgren Jörum och Åsa Lundgren.

Kunskapsöversikt 2015:3, *Integrationspolitik och arbetsmarknad*, Patrick Joyce.

Kunskapsöversikt 2015:4, *Migration och företagens internationalisering*, Andreas Hatzigeorgiou och Magnus Lodefalk.

Rapport och Policy Brief 2015:5, *Svenskt medborgarskap: reglering och förändring i ett skandinaviskt perspektiv*, Mikael Spång.

Rapport och Policy Brief 2015:6, *Vem blir medborgare och vad händer sen? Naturalisering i Danmark, Norge och Sverige*, Pieter Bevelander, Jonas Helgertz, Bernt Bratsberg och Anna Tegunimataka.

Kunskapsöversikt 2015:7, *Kategoriernas dilemman*, Per Strömblad och Gunnar Myrberg.

Rapport och Policy Brief 2015:8, *Valet och Vägen: Syriska flyktingar i Sverige*, Emma Jörum Lundgren.

Rapport och Policy Brief 2015:9, *Arbetskraftsinvandring efter 2008 års reform*, Catharina Calleman (red.) och Petra Herzfeld Olsson (red.).

Kunskapsöversikt 2016:1, *Alla tiders migration!*, Dick Harrison.

Rapport och Policy Brief 2016:2, *Invandringens arbetsmarknadseffekter*, Mattias Engdahl.

Rapport och Policy Brief 2016:3, *Irreguljär migration och Europas gränskontroller*, Ruben Andersson.

Kunskapsöversikt 2016:4, *Diaspora – ett begrepp i utveckling*, Erik Olsson.

Kunskapsöversikt 2016:5, *Migration within and from Africa*, Aderanti Adepoju.

Rapport och Policy Brief 2016:6, *Invandring, mediebilder och radikala högerpopulistiska partier i Norden*, Anders Hellström och Anna-Lena Lodenius.

Kunskapsöversikt 2016:7, *Invandring och företagande*, Martin Klinthäll, Craig Mitchell, Tobias Schölin, Zoran Slavnić & Susanne Urban.

Rapport och Policy Brief 2016:8, *Invandringens effekter på Sveriges ekonomiska utveckling*, Bo Malmberg, Thomas Wimark, Jani Turunen & Linn Axelsson.

Kunskapsöversikt 2017:1, *De invandringskritiska partiernas politiska inflytande i Europa*, Maria Tyrberg & Carl Dahlström.

Kunskapsöversikt 2017:2, *Hatbrott med främlingsfientliga och rasistiska motiv*, Berit Wigerfelt och Anders S Wigerfelt.

Avhandlingsnytt 2017:3, *Vägen till arbete. Utlandsföddas möte med den svenska arbetsmarknaden*, Moa Bursell, Mikael Hellström, Jennie K Larsson, Melissa Kelly, Martin Qvist och Caroline Tovatt.

Policy Brief 2017:4, *Integration och tillit – långsiktiga konsekvenser av den stora invandringen till Norge*, Grete Brochmann.

Kunskapsöversikt 2017:5, *Invandringens historia – från "folkhemmet" till dagens Sverige*, Mikael Byström och Pär Frohnert.

Rapport och Policy Brief 2017:6, *Invandring i medierna – Hur rapporterade svenska tidningar åren 2010–2015?*, Jesper Strömbäck, Felicia Andersson och Evelina Nedlund.

Rapport och Policy Brief 2017:7, *Valdeltagande och representation – Om invandring och politisk integration i Sverige*, Pieter Bevelander (red.) och Mikael Spång (red.).

Rapport och Policy Brief 2017:8, *Responsibility Sharing for Refugees in the Middle East and North Africa*, Susan Martin.

Rapport och Policy Brief 2017:9, *Reforming the Common European Asylum System*, Bernd Parusel och Jan Schneider.

Rapport och Policy Brief 2017:10, *A Fair Share: Refugees and Responsibility-Sharing*, Alexander Betts, Cathryn Costello och Natascha Zaun.

Rapport och Policy Brief 2018:1, *Somali Diaspora Groups in Sweden – Engagement in Development and Relief Work in the Horn of Africa*, Nauja Kleist.

Rapport och Policy Brief 2018:2, *Akademiskt utbyte och internationell migration – En studie av stipendiater inom Svenska institutets Visbyprogram 1997–2015*, Andreas Åkerlund, Astrid Collsiöö och Mikael Börjesson.

Rapport och Policy Brief 2018:3, *Ensamkommande barns och ungas väg in i det svenska samhället*, Eskil Wadensjö och Aycan Çelikaksoy.

Rapport och Policy Brief 2018:4, *Attityder till invandring – en analys av förändringar och medieeffekter i Sverige 2014–2016*, Jesper Strömbäck och Nora Theorin.

Rapport och Policy Brief 2018:5, *Familj, medborgarskap, migration – Sveriges politik för anhänginvandring i ett jämförande perspektiv*, Karin Borevi.

Avhandlingsnytt 2018:6, *Barn och migration*, Mehek Muftee, Lisa Ottosson, Gunilla Jarkman Björn, Anna Åhlund, Eva Skowronski och Michael Lindblad.

Policy Brief 2018:7, *Människohandel och människosmuggling i den irreguljära migrationen*, Ryszard Piotrowicz.

Rapport och policy Brief 2018:8, *Asylsökandes möte med Sverige – Lärdomar från en panelundersökning*, Peter Esaiasson och Jacob Sohlberg.

Policy Brief 2018:9, *Medborgarskapslagar – en global jämförelse*, Rainer Bauböck.

Rapport och Policy Brief 2019:1, *Bridging the Gaps – Linking Research to Public Debates and Policy-making on Migration and integration*, Martin Ruhs, Kristof Tamas och Joakim Palme. Rapporten går att läsa via Delmis hemsida eller via Oxford University Press:

<http://fdslive.oup.com/www.oup.com/academic/pdf/openaccess/9780198834557.pdf>

Rapport och Policy Brief 2019:2, *Från Afrikas horn till Sverige: Smuggling, informella nätverk och diasporans engagemang*, Tekalign Ayalew Mengiste och Erik Olsson.

Rapport och Policy Brief 2019:3, *Thai berry pickers in Sweden – A migration corridor to a low-wage sector*, Charlotta Hedberg, Linn Axelsson and Manolo Abella.

Rapport och Policy Brief 2019:4, *Internationella studenter i Sverige – Avgiftsreformens påverkan på inflödet av studenter*, André Bryntesson och Mikael Börjesson.

Kunskapsöversikt och Policy Brief 2019:5, *Migration and development – The role for development aid*, Robert E.B. Lucas.

Policy Brief 2019:6, *Åter till grunderna – Läsförmåga, immigration och arbetsmarknadsutfall i Sverige*, Jon Kristian Pareliussen.

Policy Brief 2019:7, *Ålder vid invandring och arbetsmarknadsintegration – det svenska exemplet*, Torun Österberg.

Policy Brief 2019:8, *Barn med posttraumatisk stress – utvärdering av en gruppintervention för ensamkommande flyktingbarn med symptom på posttraumatisk stress*, Anna Sarkadi.

Policy Brief 2019:9, *Suicidalt beteende och vård – skillnader mellan flyktingar, andra migranter och personer födda i Sverige*, Ellenor Mittendorfer-Rutz.

Policy Brief 2019:10, *Fri rörlighet för arbetstagare i EU och dess effekter på statsfinanserna*, Marcus Österman, Joakim Palme och Martin Ruhs.

Rapport och Policy Brief 2020:1, *De som inte får stanna: Att implementera återvändandepolitik*, Henrik Malm Lindberg.

Rapport och Policy Brief 2020:2, *Laglig migration för arbete och studier – Möjligheter att få uppehållstillstånd i Sverige för personer som saknar skyddsbehov*, Bernd Parusel.

Rapport och Policy Brief 2020:3, *Effekten av krig – Posttraumatisk stress och social tillit hos flyktingar*, Jonathan Hall och Dennis Kahn.

Rapport och Policy Brief 2020:4, *Åtgärder mot människosmuggling och människohandel: Är de förenliga med EU-stadgan om de grundläggande rättigheterna?*, Vladislava Stoyanova.

Policy Brief 2020:5, *Den reglerade invandringen och barnets bästa*, Louise Dane.

Policy Brief 2020:6, *Migrationspolitik, välfärd och jämlikhet*, Björn Östbring.

Avhandlingsnytt 2020:7, *Migranternas möte med svensk hälso- och sjukvård*, Juliet Aweko, Ulrika Byrskog, Annika Esscher, Robert Jonzon och Josefin Wångdahl.

Policy Brief 2020:8, *Språkkaféet som arena för språkträning*, Gunilla Jansson och Silvia Kunitz.

Policy Brief 2020:9, *Nyanlända elever och lärande på gymnasieskolans språkintruktionsprogram*, Päivi Juvonen.

Rapport och Policy Brief 2021:1, *Idrott och hälsa bland flickor - Uppfattningar och erfarenheter bland föräldrar från Somalia, Eritrea, Syrien och Sverige*, Anders Kassman och Åsa Kneck.

Policy Brief 2021:2, *Miljonprogram, migranter och utsatthet för covid-19*, Erik Hansson, Lina Al-Nahar, Maria Albin, Eskil Jakobsson, Maria Magnusson och Kristina Jakobsson.

Rapport och Policy Brief 2021:3, *Lokalsamhälletillit i Sverige före och efter flyktningkrisen*, Susanne Wallman Lundåsen.

Kunskapsöversikt 2021:4, *Tolkfunktionen i asylprocessen*, Cecilia Wadensjö, Hanna Sofia Rehnberg och Zoe Nikolaidou.

Avhandlingsnytt 2021:5, *Tidsbegränsade uppehållstillstånd, egenföretagande och skolsegregation – Aktuella avhandlingar om utrikes födda på arbetsmarknaden*, Kristoffer Jutvik, Matilda Kilström, Elisabet Olme, Aliaksei Kazlou och Debbie Lau.

Rapport 2021:6, *Ungas uppväxtvillkor och integration*, Jan O. Jonsson, Susanne Åsman, Thomas Johansson, Ylva Odenbring, Sevgi Bayram Özdemir, Erik Lundberg, Metin Özdemir, Bo Malmberg och Eva Andersson.

Policy Brief 2021:7, *Invandring och välfärdsstaten*, Tina Goldschmidt.

Policy Brief 2021:8, *Interaktiv rasism på internet, i pressen och politiken*, Mattias Ekman.

Policy Brief 2021:9, *Polariserad demokrati. Hur uppfattade hot påverkar främlings-fientlighet och spänningar mellan olika grupper i samhället*, Emma A. Renström och Hanna Bäck.

Rapport och Policy Brief 2021:10, *De som skickades tillbaka: Återvändande och återintegration av avvisade asylsökande till Afghanistan och Irak*, Henrik Malm Lindberg, Constanza Vera-Larrucea och André Asplund.

Rapport och Policy Brief 2021:11, *Trade Agreements as a Venue for Migration Governance? Potential and Challenges for the European Union*, Sandra Lavenex och Tamirace Fakhoury.

Policy Brief 2021:12, *The evolving policy coherence for development. Risk or opportunity for the EU as a development actor?*, Anna Michalski.

Avhandlingsnytt 2021:13, *Nya perspektiv på segregation: skola, psykisk hälsa och bosättningsmönster*, Maria Granvik Saminathen, Sara Brodin Låftman, Petra Löfstedt, Elisabet Olme, Dany Kessel, Louisa Vogiazides, Hernan Mondani, Charisse Johnson-Singh, Mikael Rostila, Antonio Ponce de Leon, Yvonne Forsell och Karin Engström.

Kunskapsöversikt 2022:1, *Exillitteratur i Sverige 1969 till 2019*, Daniel Pedersen.

Kunskapsöversikt 2022:2, *Migrationens påverkan på klimatanpassning och sårbarhet*, François Gemenne.

Policy Brief 2022:3, *Hur många kommer fly från Ukraina och vilka EU-länder kommer de söka sig till?*, Mikael Elinder, Oscar Erixson och Olle Hammar.

Policy Brief 2022:4, *Massflyktsdirektivet: EU:s svar på skyddsökande från Ukraina. Tillfälligt skydd – "varför", "vem", "vad", "var" och "hur"*, Eleni Karageorgiou och Vladislava Stoyanova.

Rapport 2022:5, *Invandring och integration i svensk opinion. Hur formas värderingar och verklighetsuppfattningar?*, Anders Westholm.

Rapport 2022:6, *Hur gemensamma är de gemensamma EU-reglerna? Svensk asylrätt i europeiskt perspektiv*, Eleni Karageorgiou och Vladislava Stoyanova.

Policy Brief 2022:7, *Vilka är mest benägna att rösta i svenska lokala val?*, Pieter Bevelander.

Rapport 2022:8, *Nyanländas integration: En enkätstudie om språkstuderandes erfarenheter av livet i Sverige*, Sara Thalberg och Linus Liljeberg.

Kunskapsöversikt 2022:9, *Klimatförändringar, fördrivningar, mobilitet och migration: forskningsläget kring nuläget, framtida scenarier och policyalternativ*, Mathias Czaika och Rainer Münz.

Policy Brief 2022:10, *(Kommunala) insatser för att underlätta arbetsmarknadsinträdet för flyktingar och deras anhöriga*, Mattias Engdahl, Anders Forslund och Ulrika Vikman.

Policy Brief 2023:1, *Att förstå klyftan mellan politiken för flyktingintegration och erfarenheterna av integration: Resultat från två EU-finansierade projekt, FOCUS och NIEM*, Nahikari Irastorza och Sayaka Osanami Törngren.

Kunskapsöversikt 2023:2, *Migration, religion och integration*, Magdalena Nordin.

Policy Brief 2023:3, *Lokal Migrationspolitik: Om strukturer, aktörer och processer i svenska kommuner*, Jon Nyhlén och Gustav Lidén.

De senaste årens migrationsflöden från låg- och medelinkomstländer till höginkomstländer har belyst vikten av tillgång till goda prognoser för att säkerställa ett säkert och ordnat mottagande i destinationsländerna. En viktig pusselbit för sådana prognoser ligger i att förstå hur många människor som redan bär på en önskan om att flytta till ett annat land. Denna rapport från Delmi använder data från Gallup World Poll för att undersöka migrationsbenägenheten i låg- och medelinkomstländer och specifikt den andel personer som önskar flytta till Sverige.

Rapportförfattare är Mikael Elinder, docent i nationalekonomi vid Nationalekonomiska institutionen, Uppsala universitet, Oscar Erixson, fil. dr i nationalekonomi, forskare vid Institutet för bostads- och urbanforskning och Olle Hammar, fil. dr i nationalekonomi, forskare vid Institutet för Näringslivsforskning och Institutet för framtidsstudier.

Delegationen för migrationsstudier är en oberoende kommitté som initierar studier och förmedlar forskningsresultat som underlag till framtida migrationspolitiska beslut och för att bidra till samhällsdebatten.

STATENS OFFENTLIGA
UTREDNINGAR

**Delegationen för
Migrationsstudier
Ju 2013:17**